

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

5. april 2016

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

116. plenarforsamling den 10.—11. februar 2016

2016/C 120/01	Resolution om Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2016	1
2016/C 120/02	Resolution om truslen mod EU's Schengenområde uden grænser	4

UDTALELSER

Regionsudvalget

116. plenarforsamling den 10.—11. februar 2016

2016/C 120/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ældrevenlig turisme	6
2016/C 120/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Innovation og modernisering af økonomien i landdistrikterne	10
2016/C 120/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Indikatorer for territorial udvikling — BNP og mere . . .	16
2016/C 120/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Europæisk samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)	22

Forberedende retsakter

REGIONSUDVALGET

116. plenarforsamling den 10.—11. februar 2016

2016/C 120/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet	27
---------------	--	----

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

116. PLENARFORSAMLING DEN 10.—11. FEBRUAR 2016

Resolution om Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2016

(2016/C 120/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

- henviser til Kommissionens meddelelse om den årlige vækstundersøgelse 2016 og til starten på det europæiske semester 2016 ⁽¹⁾
- henviser til Europa-Parlamentets (udkast til) betænkning om »Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: årlig vækstundersøgelse 2016« (2015/2285(INI)).

Relancering af investeringer

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at væksten og beskæftigelsen i EU er svækket af manglende investeringer i kølvandet på krisen, hvilket skader konkurrenceevnen og truer den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed; frygter, at en længere periode med lave investeringer på længere sigt bremser mulighederne for vækst i beskæftigelsen og kvaliteten af denne;
2. bemærker, at budgetbesparelserne har ramt de offentlige investeringer i såvel infrastruktur, hvilket bekræftes af en nylig fælles undersøgelse foretaget af Regionsudvalget og OECD ⁽²⁾, som uddannelse, erhvervsuddannelse, sundhedspleje, sociale tjenester, børnepasning og boligbyggeri i en tid, hvor de private investeringer er afskrækket af lave forventninger til tempoet i de økonomiske aktiviteter;
3. understreger behovet for at fjerne hindringer for private og offentlige investeringer ved at fuldføre det indre marked, navnlig inden for servicesektoren, gennemføre strukturreformer rettet mod tilvejebringelse af kvalitetsjobs og bekæmpelse af uligheder, forbedre de erhvervs- og lovgivningsmæssige rammer, bekæmpe svindel og den sorte økonomi og fremme iværksætterånden; understreger i denne forbindelse betydningen af effektiv og virkningsfuld anvendelse af EU-midler i partnerskab med den private sektor, således at offentlige og private midler i fællesskab kan yde en positiv indvirkning der, hvor behovet er; understreger i betragtning af, at Kommissionen agter at indlede en dialog med medlemsstaterne om at indkredse disse hindringer, behovet for specifikt at analysere hindringerne på alle myndighedsniveauer og inddrage Regionsudvalget i denne proces;

⁽¹⁾ COM(2015) 700 final.

⁽²⁾ Høring foretaget af OECD og Regionsudvalget af subnationale myndigheder om »Infrastrukturplanlægning og -investering på tværs af myndighedsniveauer: aktuelle udfordringer og mulige løsninger« (november 2015).

4. tilskynder EU's medlemsstater til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i den bedst mulige udnyttelse af strukturfondene, som tegner sig for ca. 14 % af de samlede offentlige investeringer i gennemsnit, men som har en andel på over 50 % i ni medlemsstater, og af investeringsplanen for Europa (Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer), som skal gennemføres under anvendelse af fleksibilitets- og komplementaritetskriterier i forhold til strukturfondene, således at hele investeringskapaciteten (såvel den offentlige som den private) kan udnyttes;

5. støtter en proces med stigende økonomisk og social konvergens, men understreger, at sociale, økonomiske og territoriale skævheder kun kan afhjælpes gennem en territorial vision, der sætter os i stand til at anlægge en mere bottom-up-præget tilgang ved at kombinere en stedbaseret politisk tilgang med en territorial dimension af den reviderede Europa 2020-strategi og en resultatorienteret samhørighedspolitik i EU.

Fokus på strukturreformer

6. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at det foreslåede strukturreformstøtteprogram (SRSP) efter at være blevet underlagt den almindelige lovgivningsprocedure bør være tilgængeligt for nationale, regionale og lokale myndigheder i henhold til den aktuelle kompetencefordeling i medlemsstaterne; understreger, at gennemførelsen af strukturreformstøtteprogrammet ikke bør mindske bevillingsrammen for de europæiske struktur- og investeringsfonde;

7. understreger, at opbygning af en mere effektiv administrativ kapacitet på alle niveauer i den offentlige forvaltning, herunder de lokale og regionale myndigheder, er af afgørende betydning for at kunne opfylde målsætningen om relancering af langsigtede investeringer, strukturreformer og en ansvarlig og effektiv udnyttelse af midlerne.

Gennemførelse af en ansvarlig finanspolitik

8. Det Europæiske Regionsudvalg understreger vigtigheden af, at hver medlemsstat har forsvarlige økonomiske politikker og stabile offentlige finanser som en forudsætning for nødvendige kort- og langsigtede offentlige investeringer;

9. tager i betragtning, at den årlige vækstundersøgelse 2016 giver Kommissionen stærke argumenter for at overveje at foreslå en finanspolitisk kapacitet for EU i sin helhed med henblik på at gennemføre kontracykliske politikker og sætte skub i genopretningen; en sådan finanspolitisk kapacitet skulle nødvendigvis overholde nærhedsprincippet og sikre, at der ydes tilstrækkelig fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af politikker, der er møntet på lokale behov, ved at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af politikkerne;

10. gentager sin opfordring til i offentlige regnskaber at anvende en gylden regel om at holde langsigtede investeringer adskilt fra de løbende udgifter; gentager med henblik herpå sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge en hvidbog, der bygger på OECD's principper for effektive offentlige investeringer på alle forvaltningsniveauer og fastlægge en typologi på EU-niveau for kvaliteten af offentlige investeringer i de offentlige udgiftsregnskaber i forhold til deres langsigtede virkninger; opfordrer til en nedbringelse af de løbende udgifter med henblik på at lette skattetrykket og dermed fremme private investeringer;

11. gentager sit forslag om en indikator for den investeringsrate, der skal inkluderes i vurderingen af de makroøkonomiske forvridninger;

12. understreger behovet for fleksibilitet i gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten og traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union, så lokale og regionale myndigheder ikke forhindres i, men derimod tilskyndes til at foretage investeringer. På baggrund af meddelelsen fra januar 2015 forventer udvalget, at Kommissionen kommer med konkrete forslag til, hvordan der kan tages hensyn til dette aspekt under gennemførelsen eller under en eventuel revision af disse aftaler.

Revision af Europa 2020-strategien og ny tilgang til bæredygtig udvikling efter 2020

13. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over anerkendelsen af Europa 2020-strategien som en langsigtet politisk ramme på flere niveauer; understreger vigtigheden af at give strategien en territorial dimension; meddeler, at Regionsudvalget vil høre de lokale og regionale myndigheder for med deres hjælp at indkredse indikatorer og mål for den reviderede Europa 2020-strategi og for den mere langsigtede strategi for tiden efter 2020, som Kommissionen har bebudet til 2016. Det foreslås, at der tilføjes et nyt flagskibsinitiativ om de demografiske udfordringer, som horisontalt instrument, for at alle territorier, som står over for forskellige demografiske udfordringer, kan opnå en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Det europæiske semester

14. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de nationale reformprogrammer og landespecifikke henstillinger bør have en territorial dimension for at maksimere væksten og mindske de regionale forskelle;
15. gentager sin opfordring til Kommissionen og Europa-Parlamentet om at vedtage en adfærdskodeks for at sikre en struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester; gentager sit tilsagn om at fremsætte et konkret forslag om dette spørgsmål i 2016; forpligter sig til at indgå i en regelmæssig dialog med Kommissionen, navnlig i den europæiske del af semesterprocessen;
16. glæder sig over hensigten om at integrere euroområdet og de nationale dimensioner af EU's økonomiske styring bedre ved at præsentere den årlige vækstundersøgelse for 2016 sammen med anbefalingerne for euroområdet i begyndelsen af det europæiske semester 2016;
17. støtter Europa-Parlamentets opfordring til inkludering af søjlen for det indre marked i det europæiske semester med et system til jævnlig overvågning og evaluering af integrationen af det indre marked, som skal omfatte et sæt kvantitative og kvalitative indikatorer, benchmarking, peer review og udveksling af bedste praksisser;
18. bifalder, at Kommissionens årlige vækstundersøgelse tilføjer tre sociale indikatorer (aktivitetsfrekvens, ungdomsledighed og langtidsledighed) i rapporten om advarselsmekanismer 2016, der dermed afspejler målsætningerne i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
19. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 10. februar 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Resolution om truslen mod EU's Schengenområde uden grænser

(2016/C 120/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG,

- som henviser til den aktuelle ekstraordinære migrationssituation,
- som henviser til målsætningen i EU-traktatens artikel 3 og EUF-traktatens artikel 67 om at sikre EU's borgere et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser,
- som henviser til artikel 18 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, som sikrer retten til asyl, samt til EU-medlemsstaternes relevante nationale og internationale forpligtelser,

1. minder om, at Schengenaftalen om fri bevægelighed for personer, som i øjeblikket omfatter 26 lande, af hvilke 22 er EU-medlemsstater, udgør en af de mest vellykkede søjler i opbygningen af Den Europæiske Union. Schengenaftalen, som er indarbejdet i EU-traktaterne, er uløseligt forbundet med det indre marked og er et centralt element i de fire bevægelsesfriheder — for varer, tjenesteydelser, personer og kapital — i EU;

2. påpeger, at den frie bevægelighed og afskaffelsen af de indre grænser er vigtige resultater i den europæiske integrationsproces, som ikke alene har stor økonomisk, social og territorial betydning, men som også har en symbolsk værdi for EU og dets borgere, idet disse resultater er direkte forbundet med processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk;

3. understreger, at åbne indre grænser er ryggraden i EU's økonomi. I betragtning af, at handel mellem medlemsstaterne har en værdi af 2 800 mia. EUR, involverer 1,7 mio. grænsearbejdere og 57 mio. vejtransportbevægelser over grænserne hvert år, understreger Regionsudvalget, at en ændring af betingelserne for mobilitet og udveksling i Schengenområdet ville få særdeles store konsekvenser for beskæftigelse og investeringer i mange EU-lande. Udvalget understreger, at EU's område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser er afhængigt af en passende og fælles beskyttelse af områdets ydre grænser;

4. fremhæver, at lokale og regionale myndigheder overalt i EU nyder godt af fraværet af indre grænser, i form af økonomisk udvikling, social og kulturel udveksling, grænseoverskridende samarbejde og navnlig implementeringen af programmerne om europæisk territorielt samarbejde og af europæiske grupper for territorielt samarbejde;

5. understreger, at brugen af Schengenaftalens begrænsningsklausuler og den heraf følgende begrænsning af den fri bevægelighed i særlig grad kan få negative konsekvenser for de centrale målsætninger i grænseoverskridende samarbejdsprojekter;

6. anerkender de enorme udfordringer, EU og dets medlemsstater samt deres regioner, byer og kommuner står over for som følge af det store antal flygtninge med behov for international beskyttelse og økonomiske migranter, som søger illegalt ind i EU. Udvalget gentager, at det skal sikres, at de, der rejser ind i EU, gør dette på lovlig vis, og at der sker en nøje, hurtig og effektiv registrering under overholdelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder, og understreger, at der bør afsættes flere ressourcer til sikringen af EU's ydre grænser og til at sørge for, at indrejse i EU sker på lovlig velordnet vis. Udvalget bemærker desuden, at der er behov for omfattende foranstaltninger og reformer, så de migranter, der kommer til Europa, kan begynde at arbejde og integrere sig. Udvalget understreger, at kontrollen med Schengenområdets ydre grænser skal gennemføres på en måde, der stemmer overens med medlemsstaternes internationale forpligtelser over for flygtninge og EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder rettighederne i tilknytning til den menneskelige værdighed og ikkeforskelsbehandling;

7. bemærker, at de aktuelle problemer i Schengensystemet delvis er resultatet af manglen på koordinering og ressourcer til håndtering af det store antal flygtninge og migranter, der ankommer, manglen på passende politiske budskaber om indrejse på lovlig vis via grænseovergangssteder samt en utilstrækkelig inddragelse af lokale og regionale myndigheder;

8. fremhæver, at det har højeste prioritet at beskytte Schengenaftalens værdier og bevare Schengenrådets stabilitet. Derudover er det nødvendigt at genvinde kontrollen med EU's ydre grænser og styrke grænseforvaltningskapaciteten. Udvalget understreger, at der er behov for umiddelbare foranstaltninger til udvikling af et system, der kan sikre overvågning af irregulære migranternes færden i Schengenområdet, så det forhindres, at myndighederne ikke har kendskab til deres opholdssted. Udvalget bemærker, at processen vedrørende tilbagesendelse af asylansøgere, hvis ansøgning er blevet afvist, og deres tilbagetagelse til oprindelseslandene bør fremskyndes;
9. understreger, at denne udfordring kræver fælles løsninger baseret på gensidigt samarbejde mellem alle myndighedsniveauer, da ukoordinerede politiske initiativer har alvorlige konsekvenser for andre medlemsstater og disses regioner og byer, hvilket forværrer de generelle problemer og underminerer borgernes allerede hårdt prøvede tillid. Udvalget understreger i denne forbindelse, at bebrejdelser af enkelte lande eller institutioner for den nuværende situation og trusler om udelukkelse af medlemmer fra Schengenområdet ikke vil bidrage til en varig løsning og kan skabe en farlig præcedens med yderst alvorlige konsekvenser på lang sigt for det europæiske integrationsprojekt. Udvalget bemærker desuden, at udelukkelse af en medlemsstat på nuværende tidspunkt ikke er muligt i henhold til Schengenaf talen;
10. udtrykker dyb bekymring over de aktuelle vanskeligheder ved at håndhæve regler, som er aftalt i fællesskab i henhold til EU-traktaterne, om beskyttelse af de ydre grænser, styrket indsats for at forebygge og bekæmpe ulovlig migration og menneskesmugling, effektive tilbagesendelsespolitikker, fælles standarder for modtagelse og registrering af flygtninge og asylansøgere og implementering af en fælles migrationspolitik;
11. er overbevist om, at det ikke kan være svaret på EU-borgernes ønske om mere sikkerhed og beskyttelse af deres velstand at sætte Schengensystemets politiske, økonomiske og sociale resultater over styr gennem genindførelse af permanent grænsekontrol. Samtidig er det dog helt afgørende at give EU-borgerne nogle øjeblikkelige, konkrete og ansvarlige svar;
12. opfordrer derfor EU-medlemsstaterne og EU-institutionerne til hurtigt at anlægge en konstruktiv tilgang, til at modstå fristelsen til at fremsætte løfter om overforenklede løsninger og til nøje at analysere ulemper og fordele ved eventuelle forslag. Udvalget fastholder, at tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder og oplysning til borgerne om de konsekvenser, en genindførelse af grænserne vil få for deres dagligdag, er af afgørende betydning for at genetablere EU's troværdighed i denne krisetid. Udvalget påpeger i denne forbindelse, at i henhold til betingelser, som er tydeligt fastsat i Schengengrænsekodeksen, kan midlertidig grænsekontrol ikke forlænges på ubestemt tid, og at en opretholdelse i op til to år kun er mulig under ekstraordinære omstændigheder, når virkemåden af området uden indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser;
13. understreger, at det er bydende nødvendigt at udvikle en fælles, stabil og ambitiøs EU-tilgang til forvaltning af EU's ydre grænser, helt konkret ved at etablere hotspots i tredjelande for at værne om sikkerheden i det indre Schengenområde, garantere den fri bevægelighed og afværge en alvorlig troværdighedskrise for EU. Udvalget opfordrer derfor alle involverede parter til at udvikle tydelige køreplaner og tidsplaner for både kort- og langsigtede løsninger og understreger behovet for at fastslå, hvad delt ansvar og solidaritetsbaserede tiltag indebærer, idet de enkelte landes, regioners og lokalmyndigheders samt migranternes forventninger, behov og integrationsmuligheder tages i betragtning;
14. støtter i denne forbindelse etableringen af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, hvilket vil give mulighed for hurtig behandling af asylansøgninger fra statsborgere fra lande, der betragtes som »sikre« i henhold til de kriterier, der er fastsat i direktivet om asylprocedurer, og i fuld overensstemmelse med princippet om nonrefoulement, i stedet for ukoordinerede nationale lister, der risikerer at føre til et kapløb mod bunden med hensyn til de laveste godkendelsessatser;
15. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 11. februar 2016.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

116. PLENARFORSAMLING DEN 10.—11. FEBRUAR 2016

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ældrevenlig turisme

(2016/C 120/03)

Ordfører: Annemiek JETTEN, borgmester i Sluis (NL/PES)

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG,

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for at identificere de forskellige grupper blandt ældre i samfundet og definere deres markedspræferencer og -behov med henblik på at udvikle forretningsplaner, der er tilpasset for at sikre den bedst mulige udvikling af ældrevenlig turisme i EU, rettet mod både gruppe- og individuelle turisttilbud; fremhæver også behovet for at kortlægge de forskellige hindringer, som ældre turister måtte støde på (såsom sprog, adgang til oplysninger, organisatoriske udfordringer, aldersdiskrimination, adgang til sundhedspleje og hjælp i nødsituationer, rejseforsikring osv.), og for at foreslå måder og midler til at overvinde disse hindringer;
2. betoner, at det er vigtigt, at man fremadrettet benytter én bestemt aldersgruppe for eller én bestemt definition af ældreturisme, så der kan gennemføres overvågning og sammenlignende undersøgelser med det **formål at udnytte** potentialet i dette voksende markedssegment optimalt;
3. understreger, at et stort initialmarked eller udgangspunkt for udbredelse af **bredbåndsinternet** i hele Europa er afgørende for, at berørte regioner får alle muligheder for at udvikle og **sikre** en strategisk bæredygtig (turistmæssig) konkurrencefordel. Navnlige ville små og mellemstore turistvirksomheder kunne **drage fordel af dette**;
4. opfordrer Kommissionen til at tildele turisme for ældre en fremtrædende plads på **den digitale dagsorden** for Europa som en mekanisme til at bygge bro over den digitale kløft;
5. er af den opfattelse, at en politik for **ældrevenlig turisme kræver en integreret tilgang**. Især lokale og regionale myndigheder bør overveje en **tværsektoriel tilgang**, der inddrager mange forskellige organisationer, som eksempelvis er aktive inden for sundhedspleje, fysisk tilgængelighed eller transport;
6. erkender, at det er væsentligt at oprette en **europæisk database** med oplysninger om en kapitalstærk gruppe af overvejende selvstændige ældre. Inden for disse systematiske rammer kan der udvikles indikatorer, der på en effektiv måde kan give svar på spørgsmålet om, hvad det stigende antal ældre betyder for udbuddet af tjenester inden for turisme, navnlig hvad angår: turistmål, transportvirksomheder, attraktioner, indkvarteringsmuligheder, indkøbsmuligheder, informationsudbydere og medier, der giver turisterne idéer og viden, der kan være med til at skabe en god turistoplevelse. I lyset af væksten i ældreturismen vil denne database få større og større betydning;

7. henviser til målene for EU's turismepolitik fra 2010⁽¹⁾ til fremme af »bæredygtig, ansvarlig, kvalitetspræget turisme« og den dertil knyttede beskæftigelse og samfundsmæssige udvikling i EU;

8. opfordrer Kommissionen til at åbne mere op for de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde) til udvikling af turismen efter at have evalueret de lokale og regionale myndigheders behov. Desuden kan Kommissionen ved at fortsætte Calypso-programmet, ved at rette særlig opmærksomhed mod turistvirksomheder under COSME-programmet og etablere en Erasmus+-fond for seniorer gøre finansiel støtte tilgængelig. I betragtning af den potentielle beskæftigelse, der genereres af sektoren, bør inddragelsen af turismefremme, også i forhold til små og mellemstore virksomheder, være et fokuspunkt for den flerårige ramme for perioden efter 2021;

9. understreger, at tilgængelighed er af grundlæggende betydning, hvis man skal sikre en gnidningsfri drift af enhver turismeaktivitet, især for ældre mennesker, da deres adgang til turistdestinationer og seværdigheder (hoteller, kursteder, m. m.) ved hjælp af bæredygtig, komfortabel transport til en overkommelig pris, der er tilpasset behovene for turister i forskellige aldersgrupper, er en forudsætning for, at de rejser i det hele taget. Det vil derfor være tilrådeligt at involvere udbydere af transport, såsom flyselskaber, passagerskibs- og busselskaber, togoperatører og krydstogtselskaber, med henblik på at etablere et samarbejde mellem dem for at sikre intermodalitet mellem de forskellige transportformer, således at ældre nemt og komfortabelt kan nå deres turistdestinationer, inklusive fjerntliggende regioner;

10. støtter i den forbindelse forslaget fra den tværpoltiske gruppe i Europa-Parlamentet for udvikling af europæisk turisme om at udråbe 2018 som »**det europæiske turistår**«. I denne forbindelse bør der være særligt fokus på ordninger for ældre og fremme af turisme i lav- og mellemsæsoner;

11. understreger, at turistbranchen qua dens omsætning og de arbejdspladser, den genererer, har stor betydning for mange regioner i Europa, og at den for visse regioner er en nødvendighed for at fremme og opretholde en konkurrencefordel. Turisme udgør et betydeligt vækstpotentiale og er både direkte og indirekte knyttet til en række økonomiske, samfundsmæssige og kulturelle sektorer. Turisme er ofte den motor, der på integreret, strategisk og bæredygtig vis kan udvikle og øge regionernes konkurrenceevne. De lokale og regionale myndigheder spiller i den forbindelse en afgørende rolle. Det er derfor afgørende at gøre størst mulig brug af deres viden og erfaring ved at stimulere lokalt og regionalt samarbejde på europæisk plan;

12. fastholder, at ældre mennesker yder et vigtigt bidrag til europæisk turisme og udgør et enormt markedspotentiale. Desuden har europæere over 65 år en forbrugskapacitet på mere end 3 000 mia. euro, og antallet af personer med aldersrelaterede handicap vil stige fra 68 mio. til 84 mio. mellem 2005 og 2020. I øjeblikket er mere end 128 mio. borgere i EU mellem 55 og 80 år gamle. De udgør ca. 25 % af den samlede befolkning. Imidlertid har 41 % af de europæiske borgere i de 28 medlemslande aldrig rejst uden for deres eget hjemlands grænser, mens 7 ud af 10 ældre mennesker kun rejser inden for deres eget land;

13. konkluderer, at de demografiske ændringer har store konsekvenser for efterspørgslen på turisttjenester og i forlængelse heraf for arbejdsmarkedet. Turistbranchen har vist sig at være langt mere modstandsdygtig over for udefrakommende kriser end forventet. I den nuværende økonomiske situation er forbruget inden for rekreative aktiviteter og turisme stadig betydeligt. Turisme er et meget arbejdskraftintensivt erhverv, der yder et vigtigt bidrag til beskæftigelsen og samfundsudviklingen og fortjener større opmærksomhed i den næste flerårige ramme;

14. bemærker, at turistbranchen står over en række udfordringer, såsom: a) demografiske forskydninger, b) digital teknologi og c) diversificering af udbuddet for turister. Gennem den globale konkurrence køres konventionelle markedsføringsstrategier agterud til fordel for strategier, der på fleksibel vis letter turisternes adgang til de eksisterende udbud;

15. er overbevist om, at ved udviklingen af ældrevenlig turisme er de centrale elementer høj kvalitet, bæredygtighed, permanent innovation og veluddannet personale;

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A52010DC0352>.

16. foreslår derfor, at den nationale og regionale betydning af den demografiske udfordring kortlægges inden for de regionale operationelle programmer (OP'er). Disse programmer drejer sig blandt andet om konkurrenceevnen i små og mellemstore virksomheder (SMV'er), beskæftigelsen og arbejdsmarkedet samt den sociale integration. Dette er vigtige elementer i kampen mod den sæsonbetingede arbejdsløshed, og de kan virke som en løftestang for arbejdspladser i turistbranchen;

17. bemærker, at politiske beslutningstagere, med henblik på at udvide den lokale og regionale turistsæson, inden for specifikke aldersgrupper og mere generelt, også bør kigge på specifikke grupper med fælles interesser såsom kulturarv, historie, uddannelse, religion, sport og rekreation;

18. bemærker, at sundhedsturisme repræsenterer en stigende del af EU's turismesektor, og at dens to dimensioner (medicinsk sundhedspleje og wellnesssturisme) bør støttes. Det er afgørende, særligt fra et regionalt perspektiv, at fremme konkurrencedygtigheden og gøre europæiske destinationer til destinationer med sundhedsekspertise med tilbud med høj merværdi. Sundhedsturisme er ved at blive det markedssegment, der har den højeste vækst inden for turismebranchen, især blandt ældre, for hvem sundhedspleje udgør én af de primære motivationer for at rejse;

19. er overbevist om, at en forbedring af den digitale teknologi til at opnå hurtigere ikt-adgang tjener flere formål, herunder »ældreturisme«, og kan relateres til EU's vigtigste prioriteter. Nærmere adgang til it-infrastruktur vil på en væsentlig måde bidrage til at omdanne seniorernes tilgængelige købekraft til reel omsætning. I øjeblikket befinder den største købekraft sig hos personer i alderen 50+ (seniormarkedets økonomiske potentiale);

20. noterer sig madturismens betydning for at skabe bæredygtige job, regional vækst og samhørighed, i betragtning af at over en tredjedel af turisternes penge bliver brugt på mad;

21. anbefaler, at lokale og regionale myndigheder er opmærksomme på disse aktiviteter under de operationelle programmer ved at indtage en deltagende rolle, stimulere offentlig-private partnerskaber (OPP), opbygge netværk og fremme og udvikle ældrevenlig turisme. Kommunikationsaktiviteter til fremme af bevidstheden om den ældrevenlige turismes potentielle markedsandel bør derfor også stå højt på de regionale og lokale myndigheders dagsorden;

22. bemærker, at ældre turister ikke udgør et homogent marked. Tværtimod udgør de ældre en heterogen gruppe af individer med forskellige behov, beveggrunde og forventninger. Der er risiko for, at ældre mennesker bliver socialt isolerede; turisme giver de ældre muligheder for at skabe nye sociale kontakter. Forskning viser, at ældre mennesker, der deltager i turistaktiviteter, ikke blot har et bedre helbred og derfor er mindre afhængige af plejetjenester, men også aktivt vælger deres destinationer for at have fordel af sundheds- og velfærdstjenester af høj kvalitet;

23. anbefaler at bevare forbindelsen til Det Europæiske Innovationspartnerskab (EIP) inden for Sund Aldring med hensyn til fremme af mobilitet, sikkerhed og tilgængelighed i det offentlige rum samt social- og sundhedspleje;

24. minder EU-institutionerne og medlemsstaterne om, at lokale og regionale myndigheder spiller en væsentlig rolle i koordineringen af sektorpolitikkerne, såsom transport, sundhedspleje, byplanlægning og udvikling af landdistrikter. Disse sektorer har til gengæld en direkte og indirekte indvirkning på den lokale turisme, som varetages af små og mellemstore familievirksomheder;

25. er enig i, at de lokale myndigheder skal udnytte mulighederne inden for turisme i forbindelse med udvikling af »intelligente« byer og benytte og understøtte de individuelle færdigheder i små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Forskellige aktiviteter i forbindelse med en sådan støtte kan øge bevidstheden. I den forbindelse henvises der til kapacitetsopbygning med henblik på at orientere om finansieringsmuligheder, koordinering af partnerskaber under europæiske projekter, f.eks. gennem venskabsprogrammer og oprettelse af joint ventures på basis af lokal og regional god praksis i form af lettere adgang til information, transportinfrastruktur og skræddersyede produkter til alle aldre;

26. opfordrer de politiske beslutningstagere til at sikre de nødvendige betingelser for virksomheder i turistbranchen til at:

— skabe varierede turisttilbud til rimelige priser,

- indsamle eksempler på god praksis blandt ældreorganisationer og udbrede disse ved eksempelvis at etablere udvekslingsprogrammer for seniorer,
- udvikle turisttilbud til ældre til rimelige priser og skabe visumfrihed;
- hjælpe små og mellemstore virksomheder inden for turismesektoren med gennem samarbejde at sammensætte og markedsføre områdets turisttilbud;
- tilskynde til, at grænseoverskridende rejser gøres lettere for ældre;
- respektere nærhedsprincippet i overensstemmelse med artikel 195 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, hvoraf det fremgår, at EU kun har en understøttende kompetence på turismeområdet;

27. bemærker, at reservationssystemer, sociale medier og elektroniske markedspladser blot er nogle få eksempler på de fremherskende turistapplikationer, der er tilgængelige på internettet. De lokale myndigheder kan vælge at anvende moderne kommunikationsteknologi, for eksempel i form af søgemaskiner, som giver brugerne gennemsigtighed, således at de ældre finder ud af, hvilken kvalitet de kan forvente og til hvilken pris. Men ikke alle ældre mennesker er fortrolige med onlinebooking og sammenligningswebsteder. Ældre har på grund af den digitale kløft undertiden mere tillid til traditionelle bookingmetoder og personlig betjening, herunder blandt andet rejsebureauer. For at den ældre generation kan få del i de digitale muligheder, kan de lokale og regionale myndigheder f.eks. tilbyde kurser til ældre;

28. mener, at personlig kontakt kan hjælpe ældre til at forblive sunde, uafhængige og aktive på arbejdsmarkedet eller i samfundet. Dette kan opnås ved at fremme de sociale netværk og inddrage interessenter (f.eks. forskningscentre og institutioner, private it-virksomheder, civilsamfundet, lokalsamfund osv.) i design og udvikling af teknologiske grænseflader og universelt design specielt udviklet til ældre;

29. erkender, at effekten af digital interaktion mellem interessenter har udviklet sig betydeligt, hvilket er med til at understrege, hvor vigtig en europæisk database er. For så vidt muligt at drage fordel af eksisterende instrumenter kan en database om ældreturisme muligvis leveres af det virtuelle turismeobservatorium, mens det stadig skal afgøres, hvem der er ansvarlig for udvikling af modellen, og hvem der indsamler data til indikatorerne;

30. påpeger, at skyhøje udgifter til sundhedspleje er et fokusområde for de ældre og en faktor, som har **forøget dannelsen af partnerskaber på tværs af sektorer**. For eksempel kan en sundhedsdagsordenen have en særlig gunstig indflydelse på udviklingen af ældrevenlig turisme. Ældre rejsende nævner ofte sundhed som en anden grund til ikke at tage ud at rejse. Hvis ældre kunne få (elektronisk) adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet uden for deres bopæl, ville det muligvis bidrage til at mindske angsten og skabe mere tryghed. De ville på den måde kunne være mere eventyrlystne i deres fritid. Rejser til et gunstigere klima og nye oplevelser kan samtidig bryde de daglige rutiner og have en gavnlig effekt på sundheden;

31. understreger betydningen af et direktiv om grænseoverskridende sundhedsydelser og opfordrer de regionale og nationale myndigheder til at lette adgangen til oplysninger om sundhedsydelser i udlandet for ældre borgere, så de kan træffe kvalificerede valg om behandling og pleje og frit rejse inden for EU uden at skulle bekymre sig om sundhedsspørgsmål;

32. anbefaler at forbedre mobiliteten, etablere sikkerhedsinitiativer og forbedre den generelle tilgængelighed til det offentlige rum for alle aldre. Det er vigtigt at etablere stærke forbindelser mellem turisme for de ældre på den ene side og Det Europæiske Innovationspartnerskab inden for Aktiv og Sund Aldring på den anden side;

33. støtter ideen om at lancere en europæisk borgmesteraftale om demografiske ændringer og opfordrer til at anerkende turismen som et vigtigt område, der kan bidrage til at stimulere innovation, et sundt og aktivt liv og fremme solidariteten på tværs af generationer.

Bruxelles, den 10. februar 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Innovation og modernisering af økonomien i landdistrikterne

(2016/C 120/04)

Ordfører: Randel LÄNTS, medlem af byrådet i Viljandi (EE/PES)

I. BAGGRUND

1. I Europa 2020-strategien anses især byer og storbyer for at være drivkræfter for økonomisk vækst. Det vil imidlertid ikke kunne lade sig gøre at nå strategiens mål og sikre territorial samhørighed, medmindre man udnytter det fulde potentiale, hvilket ligeledes omfatter landdistrikternes potentiale.
2. 91 % af EU's område udgøres af landdistrikter og mellemregioner. Her bor 60 % af EU's befolkning, her skabes 43 % af bruttoværditilvæksten, og her har 56 % af EU's arbejdspladser hjemme.
3. Landdistrikterne kan bryste sig af en rig kulturel, arkitektonisk, natur-, social, kulinarisk og økonomisk arv. Netop derfor spiller landdistrikterne en vigtig rolle i de seneste politiske strategier til fremme af bæredygtig udvikling og territorial samhørighed.
4. Mange af EU's landdistrikter står over for de samme problemer, nemlig deres fysiske (u)tilgængelighed, afsides beliggenhed i forhold til beslutnings- og forskningscentre samt uddannelsesinstitutioner og manglende teknologiske infrastruktur, hvilket øger den teknologiske kløft yderligere. Ud over at erhvervsfrekvensen i landdistrikterne er lavere, oprettes der her færre arbejdspladser. Samtidig hermed byder landdistrikterne også på en lang række muligheder: natur, et godt levemiljø, mindre forurening og meget mere.
5. Det skal dog bemærkes, at landdistrikterne som følge af deres forskellige karakteristika og problemer kan adskille sig markant fra hinanden. Nogle af dem lider under affolkning og en aldrende befolkning samt lav befolkningstæthed og store afstande mellem byerne, mens andre bynære områder kæmper med et voksende pres fra den stigende efterspørgsel efter byggegrunde og den demografiske udvikling. Mange kæmper som følge af tilbagegangen i landbrugsaktiviteter med en økonomisk afmatning, mens andre oplever voksende fremgang i form af øget turisme og/eller tilflytning takket være kvaliteten af deres naturlige miljø og andre kvaliteter i levemiljøet. Nogle landdistrikter råder over et relativt godt vejnet og en god informations- og kommunikationsinfrastruktur, mens andre er relativt isolerede. Nogle befinder sig på kontinentet og andre i ø-regioner, som står over for de udfordringer, der er kendetegnende for et øsamfund. Fælles for dem alle er, at udviklingsniveauet i landdistrikterne halter bagud i forhold til udviklingsniveauet i EU og frem for alt i byområderne, og at udviklingsefterslæbet bliver stadig større.
6. Under alle omstændigheder anerkender EU-lovgivningen visse typer landdistrikter såsom bjergområder og tyndt befolkede områder, der kræver en skræddersyet strategi med fokus på såvel deres begrænsninger som udviklingspotentiale.
7. Opretholdelsen af offentlige og private tjenester af høj kvalitet kræver ofte en stor politisk, borgerbaseret og økonomisk indsats og en højere grad af solidaritet mellem landdistrikter og byområder. Samtidig kan udviklingen af offentlige tjenester og goder i sig selv udgøre en ny erhvervmæssig udfordring. F.eks. kan betingelserne for indgåelse af offentlige kontrakter tilskynde virksomheder til at søge innovative løsninger.
8. De midler, der er afsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, er sammenlignet med den forudgående periode blevet reduceret med 11,1 %. For at kompensere for denne forskel har 11 medlemsstater allerede besluttet at overføre midler fra første til anden søjle, mens fem medlemsstater, herunder fire central- og østeuropæiske lande, som modtager direkte betalinger under EU-gennemsnittet, har besluttet at gøre det modsatte. Disse midler vil dog fortsat i højere grad være rettet mod indtægter end mod modernisering og udvikling af landdistrikterne.

9. En egentlig udviklingspolitik for landdistrikterne uden hensyntagen til alle berørte aktører er utænkelig. EU-institutionerne, medlemsstaterne samt de regionale og lokale myndigheder bør i deres udviklingsprogrammer for landdistrikterne tage passende hensyn til social integration, bekæmpelse af fattigdom og fremme af økonomisk vækst i landdistrikterne. Nedgangen i bevillinger gør det meget vanskeligt for lokale og regionale myndigheder at finansiere disse prioriteter.

10. Kun 6 % af ELFUL's budget er afsat til LEADER-programmet, hvilket i nogle medlemslande kan være utilstrækkeligt til at sætte skub i investeringerne. Samtidig er der takket være LEADER blevet skabt 150 000 arbejdspladser siden 1991, og det er et vigtigt instrument, der fremmer beskæftigelsen og bidrager til at opretholde og videreudvikle den økonomiske og sociale struktur i landdistrikterne.

11. Udover at øge budgettet bør man ligeledes udvide den lokale udviklings indsatsområde for herigennem at medtage alle projekter vedrørende økonomisk og social udvikling i landdistrikterne. Samarbejdet mellem mindre producenter bør støttes med henblik på at øge deres produktionskapacitet og de lokale markeders effektivitet, finde en løsning på problemet med korte forsyningskæder samt fremme produktudvikling og fælles markedsføring. Sådanne foranstaltninger kan tilmed styrke samarbejdet med regionale uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner, LEADER-netværk og andre former for samarbejde på lokalt plan.

12. I en af Kommissionens GD for Regionalpolitik gennemført undersøgelse af støtten til lokal udvikling inden for rammerne af samhørighedspolitikken, bedste praksis og fremtidige politiske løsningsmuligheder anbefales det at oprette en koordineringsplatform for lokal udvikling, der vil få til opgave at integrere den lokale tilgang til udvikling i Europa 2020-strategien. Platformen bør stræbe efter at forenkle procedurerne og undersøge, om de forskellige sektorspecifikke politikker er sammenhængende. I praksis bør platformen have form af en tværtjenstlig gruppe i Kommissionen, der eventuelt kan få tilslutning af andre EU-institutioner.

13. Som det fremgår af flere undersøgelser, giver netværkene for udvikling af landdistrikterne i stadig højere grad et vigtigt bidrag til udviklingen af landdistrikterne og til fremme af innovationen på dette område, for så vidt disse netværk er i stand til at yde rådgivning og information til udvikling af kreative løsninger til at tackle lokale problemer, dele erfaringer og positive oplevelser blandt medlemmerne og udpege finansieringskilder; til dette formål ser udvalget positivt på oprettelsen af det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne og netværket for det europæiske innovationspartnerskab, jf. artikel 52 og 53 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

14. Under den forudgående programmeringsperiode 2007-2013 modtog landdistriksudviklingen støtte på 91 mia. EUR fra ELFUL og på 85 mia. EUR fra de øvrige strukturfonde. Den nye EFRU-forordning er derimod især møntet på byer, mens landdistrikterne ikke engang omtales heri. I denne forbindelse rejser spørgsmålet sig, hvilke muligheder der i praksis findes for medfinansiering af udviklingsprojekter i landdistrikterne gennem de øvrige strukturfonde (navnlig EFRU og ESF), når der tages højde for, at de fleste foranstaltninger inden for rammerne af ELFUL-forordningen er forbeholdt landbruget.

15. Det er også nødvendigt at overveje spørgsmålet om samarbejde mellem fonde med det mål gennem særlig støtte at forbedre situationen i områder med lav befolkningstæthed og alvorlige demografiske ulemper af permanent art.

16. Af den seneste oversigt over gennemførelsen af de operationelle programmer fremgår det, at blot 22,6 mia. EUR fra EFRU på nuværende tidspunkt er afsat til landdistrikterne. Dette udgør kun 11 % af det samlede EFRU-budget.

17. Det bør understreges, at de EU-fonde, der er helliget det territoriale samarbejde, også kan bidrage til en fælles tilrådighedsstillelse af tekniske og personalemæssige ressourcer i grænseområder for at stimulere udviklingen i landdistrikterne i disse grænseområder.

18. Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) fremlagde den 23. marts 2015 en model til en garantifond for landbruget, der skal sikre bedre adgang til lån i landdistrikterne, således at landbrugere og andre aktører i landdistrikterne nemmere kan optage lån.

19. Befolkningsstilbagegangen i landdistrikterne og de unges flugt fra landet til mellemstore eller store byer er et alvorligt problem i hele Europa. Hovedårsagerne til afvandringen er manglen på arbejdspladser, lave lønninger og lav tiltrækningskraft. På den anden side klager virksomhederne i landdistrikterne over, at de ikke kan finde nye, dygtige arbejdstagere. Det er derfor vigtigt hurtigst muligt at forbedre erhvervsuddannelsen i landdistrikterne, både den grundlæggende erhvervsuddannelse og den erhvervsfaglige videreuddannelse.

20. Det er vigtigt, at uddannelsesinstitutionerne tilbyder regionerne uddannelse inden for de nødvendige områder fleksibelt, hurtigt og i et passende omfang. Det er i sagens natur vanskeligere at tilbyde erhvervsuddannelse i landdistrikterne end i byområderne, da de studerende bør spredt fra hinanden og har forskellige behov. En af de nemmeste måder at inddrage uddannelsesinstitutioner og virksomheder på er at oprette praktikpladser. Dette kan dog uden støtte udefra være særdeles omkostningsfuldt for små virksomheder. Det bør overvejes at udarbejde planer til støtte for virksomheder, som tager praktikanter mod en rimelig aflønning og tilbyder dem reelle langsigtede beskæftigelsesmuligheder. Regionale erhvervsuddannelses- og andre uddannelsesinstitutioner bør råde over de nødvendige ressourcer og have klare uddannelses- og omskolingsopgaver. Samtidig har civilsamfundet bidraget til at oprette de nødvendige institutioner på nogle områder, og denne erfaring bør deles med andre områder.

21. Skovbrugets betydning for landdistrikterne og deres økonomi er vokset takket være den hurtige teknologiske udvikling. I dag er skovbrug meget mere end blot en råvare, dvs. træ. Forarbejdet træ bruges inden for byggesektoren. Derudover anvendes træfibre inden for beklædnings-, bil- og sågar fødevarerindustrien.

22. Hurtige telekommunikationsnet er af afgørende betydning for konkurrenceevnen og den økonomiske vækst. Der kan kun tilbydes digitale tjenester af god kvalitet, hvis der findes hurtige og pålidelige internetforbindelser. Selv om bredbåndsdækningen i EU i de seneste år er blevet væsentligt bedre, og den nødvendige infrastruktur i nogle områder er på plads, sakker andre områder stadig bagud. Endvidere afspejler dækningsstatistikkerne ikke altid kvaliteten af bredbåndsforsyningen i landdistrikterne. I overensstemmelse med målene i den digitale dagsorden for Europa 2020 må der gøres en indsats for at sikre samme kapacitet i hele EU. Kontrasten mellem by- og landområderne er her særlig markant. I nogle områder, hvor der i princippet er adgang, skal slutbrugere alligevel anvende mange penge fra deres egen lomme for at få en forbindelse. Der skal gøres en yderligere indsats for at fremme det virtuelle markedes gennembrud, forbedre adgangen til digitale kommunikationstjenester til overkommelige priser og udvikle onlinetjenesterne i landdistrikterne.

23. Ud over tilstedeværelsen af infrastruktur er det vigtigt at sikre, at borgerne og virksomhederne kan udnytte disse muligheder fuldt ud. Undersøgelser viser, at disse muligheder selv med gode internetforbindelser af de fleste kun udnyttes i et relativt begrænset omfang. Uddannelsesforanstaltninger og udbredelsen af oplysninger om de forskellige muligheder — navnlig om anvendelsen af IKT til produktudvikling i små virksomheder — kunne være en mulighed for landdistrikterne.

24. I dag forbindes begrebet »intelligente byer« som regel med storbyer, hvor forandringer finder sted, og der søges efter udviklingsmuligheder. Også landdistrikterne ville gøre klogt i at åbne op for dette begreb. »By« og »land« bør ikke ses som modsætninger. Der bør tværtimod udvikles en synergi mellem dem, hvilket nye teknologier og dissers praktiske gennemførelse kan bidrage til. For at undgå at skabe en kløft mellem by- og landområder bør man i stedet tale om »intelligente regioner«.

25. Den fælles landbrugspolitik udstikker rammerne for landbruget og den centrale rolle, det spiller for udviklingen af landdistrikterne. På regionalt plan er sidstnævnte tæt forbundet med udviklingen af landbruget. Selv om landdistrikter ikke nødvendigvis er ensbetydende med landbrug, hersker der ingen tvivl om, at uden landbruget ville der ikke være landdistrikter. Landbruget kan ikke udvikles uafhængigt af alt andet, og man bør fortsætte med at sikre konvergens mellem på den ene side landbrugets betingelser og de mål, som det forfølger, og på den anden side målene for landdistriktsudviklingen, således at udviklingen af landbruget bidrager til at hæve levestandarden for landbefolkningen og arbejdstagerne i landbrugssektoren, men også for indbyggerne i de omkringliggende byer.

26. Det europæiske innovationspartnerskab »produktivitet og bæredygtig udvikling af landbruget« er et nyt begreb, der skal afhjælpe de svagheder, mangler og hindringer, der forhindrer eller bremser udviklingen og markedsføringen af gode idéer fra europæisk forskning og innovation. Der skal findes løsninger især med hensyn til underinvestering, forældede regler, manglende standarder og problemer, der er opstået som følge af markedsfragmenteringen.

27. I betragtning af den vanskelige fysiske adgang, som mange af landdistrikterne lider under, og som forhindrer, at deres økonomiske potentiale kan udnyttes fuldt ud, bør de offentlige fonde tage hensyn til en korrekt sammenkobling mellem land- og byområder gennem hurtige transportnetværk, som tager hensyn til miljøet i de områder, de gennemløber.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

28. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de i samtlige EU's regioner og navnlig landdistrikter foreliggende økonomiske, miljømæssige og sociale problemer kun kan løses gennem en integreret politisk indsats,

og ønsker derfor:

29. at bifalde den nyetablerede fælles strategiske ramme og opfordre Kommissionen til at fortsætte harmoniseringen af reglerne for strukturfondene for bedre at kunne planlægge og styre udviklingen af landdistrikterne;

30. at sikre effektiviteten og virkningen af lovbestemmelserne vedrørende integration af fondene, innovation i landbruget og landdistrikterne og samarbejdstilgange, som er de mest fornyende momenter i reformen af politikken for udvikling af landdistrikterne;

31. at tilstræbe mere differentierede bidrag og at tage landdistrikternes interesser i betragtning inden for alle EU's politikområder, som det i øjeblikket er tilfældet for byer;

32. at gøre opmærksom på, at spareforanstaltningerne og den generelle nedskæring af midlerne til landbruget og landdistriktsudviklingen truer landdistrikternes fortsatte levedygtighed og derfor er i modstrid med princippet om territorial samhørighed i EU;

33. at anmode Kommissionen om at yde bedre støtte til de landdistrikter, som har måttet gøre sig store anstrengelser for at ændre deres økonomiske model, f.eks. ved at gå fra landbrug til turisme;

34. at øge EU's samlede finansielle støtte til udvikling af landdistrikterne for at modvirke den stigende koncentration af landbrugsproduktionen, som fører til store regionale forskelle, og fastsætte et loft for overførsler fra den anden til den første søjle;

35. i forbindelse med midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme at overveje at afsætte flere EU-midler til lokal udvikling i programmeringsperioden 2014-2020;

36. i lyset af den efterhånden anerkendte betydning af fremme af udviklingen i landdistrikterne at anmode om, at der som et minimum afsættes mere end 5 % af det samlede bidrag fra ELFUL til LEADER;

37. at lægge særlig vægt på programmer til fordel for fornyelse og udvikling af kommuner, der er tyndt befolkede, eller som risikerer affolkning, og til fremme af disse kommuners historiske og kulturelle arv med henblik på turisme;

38. at støtte opfordringen fra European Countryside Movement (ECM) og Europa-Parlamentets tværpolitiske gruppe om landdistrikter, bjergområder og fjerntliggende områder til Kommissionen om at udarbejde en hvidbog, som skal danne grundlaget for en politik til udvikling af landdistrikterne efter 2020;

39. at bakke aktivt op om den koordineringsplatform, som Kommissionen skal oprette for lokal udvikling;
40. at fremhæve landdistrikternes betydning som centre for udvikling og innovation, der bidrager til Europa 2020-strategien;
41. at EFRU afspejler en tydelig erkendelse af merværdien af samarbejde mellem by- og landdistrikterne samt et mere praktisk hensyn til dette område for at kunne udnytte potentialet i et sådant samarbejde fuldt ud og dermed yde et væsentligt bidrag til det territoriale sammenhold;
42. at modsætte sig princippet om makroøkonomisk konditionalitet i forbindelse med tildelingen af EU-midler — der skal også tages hensyn til sociale og miljømæssige indikatorer;
43. at give innovative tiltag i landdistrikterne særlig opmærksomhed, da disse kan tjene som gode eksempler for andre regioner og områder;
44. at arbejde for, at der inden for EIB-fonde samt innovationsprogrammer for landbruget og den videnskabelige forskning frem for alt fokuseres på områder med husdyrbrug, naturbetingede handicap, såsom bjergområder, og små familieejede landbrugsbedrifter, men også overvejes løsninger på sociale udfordringer med henblik på at opretholde et bæredygtigt landbrug i alle regioner og bevare landdistriktssamfundene, hvorved de regionale forskelle mindskes;
45. at fremhæve betydningen af innovationspartnerskaber for moderniseringen af økonomien i landdistrikterne, især i den del, hvor der tilstræbes gennemførelse af en tættere forbindelse mellem landbrugs- og forskningspolitikken, mellem forskere og landbrugere. I denne henseende bør foranstaltningerne til støtte for prioriteterne i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 »fremme af vidensoverførsel og innovation inden for landbrug, skovbrug og landdistrikter« udnyttes fuldt ud;
46. at opfordre til, at der udarbejdes hensigtsmæssige retningslinjer på europæisk plan, hvori der udpeges funktioner og opgaver for de forskellige nationale landdistriktsnetværk og støtteordninger i forbindelse med gennemførelsen af de respektive planer for udvikling af landdistrikterne;
47. at tilstræbe en bedre koordinering af innovationspolitikken på EU-plan;
48. at rette en skarp kritik af, at landdistrikterne ikke hører til den primære målgruppe for Kommissionens innovationspartnerskab for lokal udvikling (»Intelligente byer og lokalsamfund«);
49. at beklage resultatet af den foreløbige rapport om gennemførelsen af de operationelle programmer, hvori det fremhæves, at kun 11 % af EFRU-midlerne på nuværende tidspunkt er afsat til landdistrikterne;
50. at modernisere erhvervsuddannelsesudbuddet i landdistrikterne og at tilpasse det til de globale konkurrencevilkår og de lokale virksomheders behov;
51. at arbejde for, at en del af midlerne fra ESF allokeres til erhvervsuddannelse i landdistrikterne, der skal udvikles yderligere;
52. at opfordre Kommissionen, medlemsstaterne og deres relevante regionale og lokale myndigheder til at fremme samarbejdet mellem virksomheder og regionale uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner, bl.a. ved at gøre det nemmere at udvikle centre til støtte for innovation inden for landbruget på grundlag af de erfaringer, som allerede er blevet gjort i andre medlemsstater;
53. at gentage sin opfordring med hensyn til nødvendigheden af at bevidstgøre samfundet som helhed om, hvor vigtigt det er at bevare landdistrikterne for den brede offentlighed⁽¹⁾ og følgelig garantere leveringen af offentlige basisydelser, såsom uddannelse, sundhed og sociale tjenesteydelser til befolkningen i landdistrikterne;

⁽¹⁾ NAT-V/029.

-
54. at udvikle foranstaltninger til fremme af små virksomheders produktudvikling og at fjerne markedsbarrierer samt fremme konsum af lokale produkter og korte distributionskæder for landbrugsfødevarer;
  55. at slå til lyd for en øget indsats for at fremme udviklingen af højhastighedsinternet i landdistrikterne med hjælp fra den nye generation af adgangsnets, hvilket vil bidrage til at gennemføre den digitale dagsorden for Europa 2020;
  56. at fremhæve, at de grundlæggende IKT-færdigheder skal forbedres.

Bruxelles, den 10. februar 2016.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Indikatorer for territorial udvikling — BNP og mere

(2016/C 120/05)

Ordfører: Catuscia MARINI (IT/PES), formand for regionen Umbrien**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

En politisk debat om BNP og mere

1. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender betydningen af en strategisk tilgang til politikudformning, der definerer de fælles mål på grundlag af vores fælles værdier og identificerer de nødvendige foranstaltninger til opnåelse af de i fællesskab fastsatte mål. På denne måde vil de muligheder, der skabes i forbindelse med midtvejsevalueringerne af henholdsvis Europa 2020-strategien og den finansielle ramme for 2014-2020, ikke blive forpasset og kunne resultere i en betydeligt forbedret forvaltningsstruktur, der inddrager alle myndighedsniveauer;
2. mener, at en evidensbaseret tilgang til offentlig politik, der foregriber og måler virkningerne af politiske valgmuligheder, er af afgørende betydning for offentlighedens accept af konsistente politiske beslutninger;
3. understreger med hensyn til debatten om måling af fremskridt i vores samfund den tætte relation mellem måling, opfattelse og handling; fremhæver, at foranstaltninger bør udvælges på grundlag af fælles samfundsværdier og på en fremsynet måde;
4. påpeger, at foranstaltninger eller målsætninger, der udtrykkes ved hjælp af indikatorer, aldrig kan erstatte en hensigtsmæssig og tydeligt formuleret politisk strategi; derfor forbliver disse foranstaltninger og målsætninger kun et middel til at nå målet, dvs. redskaber til gennemførelse af strategiske mål;
5. bemærker, at debatten om »Indikatorer for territorial udvikling — BNP og mere« derfor er en politisk debat, som bør starte med, at man på partcipatorisk og demokratisk vis definerer de strategiske målsætninger for de nuværende og fremtidige generationer understøttet af en given lokalforvaltnings politiske foranstaltninger;
6. mener i denne sammenhæng, at det er nødvendigt at videreudvikle de nuværende metodologier, der anvendes til styring af politikker på EU-plan, med henblik på rettidigt at få rådighed over mere komplette oplysninger, der er i bedre overensstemmelse med virkeligheden, og med henblik på at definere en passende, ensartet metode til at inddrage økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter i analysen af situationen;
7. understreger, at alle myndighedsniveauer i Den Europæiske Union bør inddrages i denne debat om de fremtidige benchmarks for opnåelsen af bæredygtig udvikling og samhørighed i Den Europæiske Union, idet man bevæger sig hinsides BNP;
8. understreger vigtigheden af grundigt at kortlægge behovet for, mulighederne for og konsekvenserne af udviklingen af supplerende benchmarks, indikatorer og metoder, som allerede er testet eller anvendes på territorialt plan. Udvalget mener, der er tid til grundige analyser, som kan bidrage til drøftelserne om den næste programperiode;
9. understreger udfordringen med den stigende territoriale opdeling i Europa med hensyn til bl.a. offentlige og private investeringer, innovation, digitale tjenester, produktivitet, beskæftigelse, fattigdom, social velfærd, demografisk udvikling og befolkningens geografiske fordeling og anmoder Kommissionen om at tage højde herfor, når den vurderer EU's politikker og udformer nye politiske instrumenter;
10. understreger i denne forbindelse, at Det Europæiske Regionsudvalg kan deltage i debatten med henblik på at fremme de lokale og regionale myndigheders position og på at yde et væsentligt bidrag til definitionen af en metode, der kan afbalancere økonomiske, sociale og miljømæssige oplysninger, og som på længere sigt vil få stor betydning for de regionale og lokale myndigheder som reference for finansieringsafgørelser;

11. foreslår med henblik på den næste programmeringsperiode efter 2020, at Kommissionen så tidligt som muligt indleder dybtgående drøftelser med de lokale og regionale myndigheder vedrørende de fremtidige mål for disse politikker og vedrørende de indikatorer, der er nødvendige for at måle fremskridt i forlængelse af meddelelsen fra 2009 og foreslår i lyset af den seneste udvikling, at Kommissionen fremlægger en handlingsplan vedrørende BNP og mere.

På vej mod en BNP-supplerende metode med henblik på målretning af EU's politik

12. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender værdien af bruttonationalproduktet (BNP) som en enkel, ukompliceret og lineær indikator, der er baseret på en klar metode, som muliggør, at en lang række relevante makroøkonomiske foranstaltninger kan sammenlignes over tid og mellem lande og regioner, og at BNP derfor repræsenterer et nyttigt redskab til ressourcefordeling;

13. påpeger imidlertid, at BNP ikke kan anvendes som et nøjagtigt mål for et samfunds evne til at tackle spørgsmål som klimaændringer, ressourceeffektivitet, regionernes konkurrenceevne, livskvalitet, befolkningsaldring, social inddragelse, særlige geografiske forhold, indkomstfordeling, den geografiske fordeling af ressourcer og faktorer for økonomisk vækst, og tilføjer, at de lokale og regionale repræsentanter har konstateret, at disse aspekter er af stor betydning for borgerne;

14. glæder sig derfor over de talrige initiativer på internationalt, nationalt, regionalt og lokalt plan til fastsættelse af indekser for måling af fremskridt hinsides BNP, der kan bidrage til udviklingen af EU-dækkende indikatorer, som afspejler situationen i medlemsstaterne, også på lokalt og regionalt plan;

15. gør opmærksom på, at man også som alternativ kunne anvende indekset for menneskelig udvikling til at levere et metodologisk bidrag, der er tilpasset EU's rammer, med indikatorer for levetid og sund livsstil, uddannelse og en anstændig levestandard og med en metodologi tilpasset Den Europæiske Unions rammer, ligesom FN har gjort med De Forenede Nationers udviklingsprogram;

16. anerkender de bemærkelsesværdige fremskridt, som Eurostat har gjort i forbindelse med måling af fremskridt hinsides BNP, på områderne for »livskvalitet«, »husholdningsøkonomi« og »bæredygtigt miljø«;

17. bemærker, at ikke alle regioner og byer har de nødvendige kompetencer og ressourcer og administrativ kapacitet til at tage del i fastlæggelsen af målsætninger, og foreslår, at der vedtages løsninger, herunder en mere kvalitativ »vej mod forandring«-tilgang, hvor vejen mod forandring — dvs. om regionerne og byerne bidrager positivt til de nationale og europæiske målsætninger — er vigtigere end opnåelsen af bestemte faste målsætninger. Dette vil gøre det muligt for lokale og regionale myndigheder at skabe fremskridt i et tempo, der er i overensstemmelse med deres potentiale og kompetencer;

18. påpeger imidlertid, at de indekser, der udvælges til at blive anvendt af lokale, regionale, nationale og europæiske myndigheder til udarbejdelse og gennemførelse af EU-politikker og måling af fremskridtene på vej mod deres fælles mål, skal være ensartede og konsistente;

19. minder om, at alle metodologiske tilgange, som af forskerne sædvanligvis grupperes i BNP-erstattende, BNP-justerende og BNP-supplerende metoder, ikke er lige egnede som fælles »BNP og mere«-metode i EU med henblik på at gøre status og måle fremskridt på nationalt, regionalt og lokalt plan;

20. gentager med hensyn til EU's regionalpolitik, at territorial samhørighed fungerer som supplement til økonomisk og social samhørighed og derfor ikke udelukkende kan måles ved hjælp af økonomiske indikatorer, men er enig med Kommissionen i, at enhver metode, der har til formål at erstatte BNP ved at udelukke økonomiske indikatorer fra sit observationsområde, ikke er en hensigtsmæssig med henblik på at gennemføre en ensartet måling af fremskridtene på vej mod de fælles mål;

21. foreslår, at Det Europæiske Regionsudvalg opretholder et tæt samarbejde, navnlig med OECD, om initiativer såsom »Hvordan er livet i din region?«, der fungerer som et letforståeligt redskab og en mere holistisk tilgang til måling af fremskridt på lokalt og regionalt plan, men er i forbindelse med den flerårige strategi for Europa modstander af en tilgang til måling af fremskridt, der er baseret på en bedømmelse, hvor der kun anvendes en enkelt indikator. Udvalget bemærker i den forbindelse, at nogle regioner har vist interesse for at bruge OECD's Better Life Index og de deri anvendte indikatorer. Indekset giver godt nok ikke mulighed for at måle den regionale udvikling, men resultaterne giver en indikation af befolkningens livskvalitet, hvilket kan udgøre grundlaget for en fremtidig definition af målsætninger og strategier på lokalt og regionalt niveau;

22. mener, at metoder, der forsøger at tilpasse BNP ved at udvide de traditionelle økonomiske præstationsmåleredskaber med monetiserede miljømæssige og sociale faktorer, kan undersøges nærmere med henblik på at modellere eller simulere de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af forskellige politiske foranstaltninger og mener i den forbindelse, at Social Progress Index, som allerede anvendes i 40 lande, er et godt udgangspunkt;

23. finder det bydende nødvendigt at indsamle sammenlignelige statistiske data på lokalt og sublokalt niveau og omsætte OECD's og Kommissionens eksisterende klassificering af byer og landdistrikter til Eurostat-kategorier, som ved at bygge på pålidelige oplysninger fra felten kan bistå EU i forbindelse med politikudformning og evalueringer;

24. påpeger manglen på kvantitative oplysninger om de forskellige EU-regioner med særlige territoriale karakteristika, herunder geografiske, miljømæssige, økonomiske og sociale forhold, der er afgørende for udviklingen, og som regionerne i den yderste periferi er et eksempel på, og foreslår, at Eurostat anvender de territoriale kategorier, som optræder i traktaten, som f.eks. den yderste periferi, som grundlag for udarbejdelse af statistikker, der bidrager til en passende territorial tilpasning og justering af EU's politikker og aktioner;

25. glæder sig over det relevante arbejde, som Kommissionen udfører med hensyn til tilpasningen af BNP, hvor den anvender en særligt vellykket tilgang, der udvider de nationale regnskaber til at omfatte det miljømæssige og det sociale område, men henleder samtidig opmærksomheden på de teoretiske vanskeligheder i forbindelse hermed og de omfattende ressourcer, der er nødvendige for at udtrykke de sociale aspekter monetært, navnlig med hensyn til regionale og kommunale regnskaber, og tvivler endvidere på, om resultaterne af denne komplicerede tilgang kan formidles til offentligheden på en let måde;

26. støtter derfor metoder, der supplerer BNP i forbindelse med måling af de fremskridt, der gøres i retning af de fælles strategiske mål, da disse metoder anerkender den flerdimensionelle virkelighed ved at omfatte forskellige aspekter af velfærd på de økonomiske, sociale og miljømæssige områder ved hjælp af et begrænset antal indekser;

27. mener i denne forbindelse, at den metodologi, der er bedst egnet til politikudformning på alle styringsniveauer, bør sikre omfattende måling af velfærd, herunder økonomiske spørgsmål (bl.a. produktivitet, innovation, eksport), arbejde (bl.a. indikatorer for beskæftigelse og kvaliteten af arbejdspladser), miljømæssige spørgsmål (bl.a. økonomiens energiintensitet og -effektivitet, beskyttede naturområder og biodiversitet, den vedvarende energis andel, CO₂-emissioner), demografi (bl.a. indikatorer for den demografiske situation og befolkningsbevægelser), social inddragelse (bl.a. personer, som risikerer fattigdom eller social udstødelse, indkomstfordeling) samt territoriale spørgsmål (bl.a. tilgængelighed og bæreevne);

28. foreslår endvidere, at valget af indikatorer hovedsaglig bør falde på dem, der måler de mulige virkninger af gennemførte politikker, navnlig ved at måle resultaterne og virkningerne såvel som omkostningerne, og fremhæver, at der i forbindelse med regionerne i den yderste periferi er særligt behov for data om visse underskud og ugunstige forhold, som der skal tages hensyn til inden udformningen og gennemførelsen af politikkerne;

29. foreslår derfor, at man i alle EU institutionerne med udgangspunkt i det værdifulde arbejde, som Det Europæiske Strategi- og Politikanalysesystem (ESPAS) har udført, overvåger de europæiske udviklingstendenser og samarbejder herom. Dette ville skabe et tidligt varslingsystem for alle myndighedsniveauer vedrørende økonomiske, sociale eller miljømæssige tendenser af europæisk betydning, der muligvis kan påvirke de strategiske mål eller kræve en tilpasning af de strategiske prioriteter.

Revisionen af Europa 2020 og fremtiden for samhørighedspolitikken

30. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at man i forbindelse med Europa 2020-strategien har fastlagt et sæt mål med tilknyttede nøgleindikatorer og anerkendt, hvor vigtigt det er at supplere data vedrørende økonomisk vækst (BNP) med yderligere økonomiske, sociale og miljømæssige og demografiske indikatorer til måling af bæredygtige fremskridt; tilføjer, at denne konklusion også gælder på subnationalt plan;

31. understreger, at fastlæggelsen af Europa 2020-målene og udvælgelsen af indikatorer til måling af fremskridtene i forbindelse hermed i høj grad har været topstyret uden hensyntagen til de specifikke situationer på lokalt og regionalt plan. I modsætning hertil anerkendes de territorielt differentierede behov og målsætninger i samhørighedspolitikken, da forfølgelsen af de overordnede EU-mål ikke bør begrænse det udviklingspotentiale, der er i de enkelte regioner eller kommuner på grundlag af deres regionsbestemte viden og kompetence; følgelig opfordrer Det Europæiske Regionsudvalg til anvendelse af regionsbestemte målsætninger i forbindelse med Europa 2020-strategien;

32. glæder sig over den nuværende samhørighedspolitik, som medfører store fordele og en betydelig merværdi for regionerne, og som i vid udstrækning bidrager til udviklingen af de berørte regioner. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde en strategi for, hvordan samhørighedspolitikken skal fungere i programperioden fra 2021 og frem. Det opfordrer til at bibeholde den nuværende gennemførelsesmetode, hvor BNP — i fornødent omfang sammen med andre indikatorer — spiller en central rolle i forbindelse med vurdering og gennemførelse;

33. henleder i den forbindelse opmærksomheden på de forskellige fokus for samhørighedspolitikens mål om europæisk territorielt samarbejde. Således er sigtet med udviklingen af det grænseoverskridende samarbejde at støtte integrationen af grænseregioner inden for alle områder af borgernes liv, dvs. at det går langt videre end målsætningerne for Europa 2020-strategien. På dette område er det nødvendigt at udvikle metoder og indikatorer, som kan gøre det muligt at kortlægge og evaluere sådanne fremskridt bedre;

34. påpeger samhørighedspolitikens grundige tilpasning til Europa 2020-strategien, men er utilfreds med den manglende overensstemmelse mellem de måle- og interventionsmetoder, der anvendes i Europa 2020-strategien på den ene side og samhørighedspolitikken på den anden side;

35. minder Kommissionen om, at den territoriale dimension bør fremhæves yderligere i en revideret Europa 2020-strategi, navnlig i forbindelse med territorial samhørighed, idet udviklingen af relevante økonomiske, miljømæssige og sociale indikatorer bør forbedre kvaliteten af de lokale og regionale politikker; disse strategier bør omfatte anvendelse af metoder, der er baseret på en flerdimensionel tilgang, hvor BNP eller andre økonomiske indikatorer suppleres med sociale og miljømæssige aspekter, der er godkendt på politisk plan på alle myndighedsniveauer;

36. påpeger, at i forbindelse med de stærke incitamenter til en tematisk koncentration af finansielle ressourcer fra strukturfondene på et begrænset antal politikområder, der bidrager til forfølgelsen af Europa 2020-strategien, er det rimeligt at antage, at samhørighedspolitikens succes vil blive målt i forhold til fremskridtene hen imod opfyldelsen af Europa 2020-målene;

37. opfordrer kraftigt til, at de nye overordnede mål i Europa 2020-strategien og dens efterfølger efter 2020 opbygges fra bunden, således at fremtidige nationale reformprogrammer kan rapportere om regioners og lokale myndigheders bidrag til opfyldelsen af de nationale overordnede mål. Dette vil også give de nationale regeringer anledning til at inddrage lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af nationale reformprogrammer, hvilket de fleste medlemsstater ikke gør i øjeblikket;

38. håber, at samhørighedspolitikken igen får sin oprindelige funktion, som var at mindske skævheder i udviklingen mellem regioner og udgøre den vigtigste investeringspolitik på EU-plan, og at den med henblik derpå afkobles fra den fremtidige EU 2020-strategi for perioden efter 2020;

39. understreger ikke desto mindre, at en række EU-instrumenter stadig baseres på en alt for snæver økonomisk foranstaltning. Dette vedrører også samhørighedspolitikken, hvor midler fordeles mellem medlemsstaterne i forhold til BNP pr. indbygger og arbejdsløshed, hvorimod klassificeringen af regioner på NUTS 2-niveau under en af de tre udviklingskategorier, der fastslår fordelingen af bevillinger, udelukkende er baseret på BNP pr. indbygger;

40. påpeger, at beslutninger vedrørende støtteberettigelse derfor dybest set er upåvirkede af de sociale, miljømæssige og territoriale aspekter i de europæiske regioner, og at det ville være logisk at basere fremtidige instrumenter på en mere omfattende og ensartet metode, hvor der gøres øget brug af de sociale og miljømæssige og territoriale indikatorer, der navnlig viser de regionale karakteristika, som er anført i traktaten, og som der skal tages hensyn til i forbindelse med tildeling af midler til regionerne;

41. sætter spørgsmålstegn ved, om NUTS 2-niveauet kan afspejle det virkelige samfund og de faktiske geografiske områder, når NUTS-områderne i mange medlemsstater udgør rent statistiske geografiske områder baseret på befolkning frem for at afspejle reelle grænser eller funktionelle geografiske områder. NUTS anvendes også til at tildele midler fra EU's strukturfonde, men brugen af disse til at formulere og evaluere den territoriale virkning af EU's samhørighed, transport, miljø og andre politikker, har en gennemgribende effekt, som bevirker, at EU's politikker er ude af trit med virkeligheden. I den henseende og for at sikre en mere retfærdig tildeling af midlerne er det afgørende, at BNP's afgørende mangler, f.eks. den territoriale skævhed, som skyldes pendlen på tværs af NUTS-grænser, opvejes ved at medtage den sociale og miljømæssige situation i regionerne, når der træffes beslutning om tildeling af midler;

42. understreger i denne forbindelse, at strukturfondene, herunder Samhørighedsfonden, bør kunne anvendes til BNP-supplerende foranstaltninger i den næste flerårige regnskabsperiode i det omfang, disse er politisk acceptable på alle myndighedsniveauer.

Næste skridt i muliggørelsen af en strategi, der tager udgangspunkt i BNP og mere

43. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender samtidig legitimiteten af de overordnede målsætninger for opnåelse af de omfattende strategiske mål og påpeger, at målrelevante, harmoniserede og sammenlignelige regionale data bør være rettidigt tilgængelige med henblik på måling af fremskridt;

44. understreger i denne forbindelse, at tilgængeligheden af indikatorer og hyppigt opdaterede data på regionalt plan er afgørende for at forbedre det tekniske forslags ansvarlighed og træffe tilfredsstillende politiske beslutninger. Trods Eurostats effektive og meget detaljerede system til indsamling af data vedrørende indikatorerne for velfærd bør den udfordring, som skal løftes af de regionale og lokale beslutningstagere, bl.a. i forbindelse med flerniveaugennemførelsen af Europa 2020 og samhørighedspolitikken, følgelig adresseres omgående af Kommissionen og Eurostat med henblik på at forbedre og effektivisere datasystemet gennem udvikling og anvendelse af metoder til at analysere konsekvenserne af politikkerne;

45. glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens fremskridt med hensyn til dens køreplan fra 2009 »Måling af fremskridt i en verden i forandring«, men beklager, at man kun har opnået en lille forbedring af produktionen og formidlingen af de regionale og lokale data;

46. påpeger, at det ofte er lande, hvor regionale og, endnu vigtigere, lokale data er mindre tilgængelige, som i henhold til EU's strukturfonde kan afsætte en betydelig del af deres tildeling til det såkaldte tematiske mål 11 (institutionel kapacitetsopbygning). I betragtning af, at vi befinder os i begyndelsen af programmeringsperioden, er der en unik mulighed for at etablere fælleseuropæiske sammenlignelige data på regionalt og lokalt niveau, der kan bruges som grundlag for udformningen og evalueringen af EU's politikker efter 2020;

47. opfordrer indtrængende det europæiske statistiske system til at højne kvaliteten af administrative data yderligere og til at fremskynde gennemførelsen af georeferencestatistikker med henblik på at øge værdien af dataindsamling og mindske byrden for respondenterne;

48. glæder sig over, at antallet af data, der er tilgængelige på EU-plan, navnlig vedrørende det lokale og regionale plan, er vokset støt siden Regionsudvalgets seneste udtalelse om »hinsides BNP«, men beklager, at der stadig eksisterer huller; foreslår derfor, at Kommissionen hurtigst muligt foretager en analyse af de nuværende og fremtidige huller i leveringen af et omfattende sæt økonomiske, sociale, miljømæssige og demografiske data i Europa hinsides BNP;

49. beklager i denne forbindelse især, at den nuværende regionalisering af Europa 2020-indikatorerne ikke er tilfredsstillende, da det kun er nogle af de indikatorer, som er nødvendige for at forfølge de overordnede mål i Europa 2020 på regionalt plan (NUTS 2 og 3), der er tilgængelige, og undertiden er disse væsentligt forsinkede. Det samme gælder for de alternative indikatorer, som regioner og byer muligvis mener er nødvendige for at gøre fremskridt hen mod opnåelsen af EU's målsætninger og mål i deres områder. Ajourførte regionale statistikker vil muliggøre udarbejdelsen af en syntetisk indikator for regionale fremskridt som foreslået af Det Europæiske Regionsudvalg;

50. anmoder Kommissionen og Eurostat om at fremsætte en tidsplan med henblik på at inddrage de lokale og regionale myndigheder i processen for (realistisk) fastlæggelse af mål og tilvejebringe de regionale statistikker, der er nødvendige for at udforme, gennemføre, overvåge og evaluere den nye Europa 2020-strategi, ved at fastlægge territorielt differentierede mål;
51. understreger behovet for at gå hinsides det nuværende system for statistikker og indikatorer (der er baseret på NUTS-forordningen) i forbindelse med målingen af fremskridt på lokalt og regionalt plan, navnlig med hensyn til konceptet »funktionelle regioner« og grænseoverskridende områder, og foreslår, at Kommissionen videreudvikler de tilhørende koncepter og indikatorer og tager hensyn til områder, som indgår i makroregionale strategier;
52. gentager, at de by- og landmæssige dimensioner bør fremhæves yderligere i en lang række EU-politikker, navnlig i forbindelse med territorial samhørighed, hvor udviklingen af relevante økonomiske, miljømæssige og sociale indikatorer kan forbedre kvaliteten af de lokale og regionale politikker;
53. tilskynder Kommissionen til i det europæiske statistiske program at indbefatte de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fjerne de statistiske informationsunderskud vedrørende mangfoldigheden og de territoriale karakteristika i EU, navnlig foranstaltninger til dataindsamling og opbygning af indikatorer vedrørende fænomener som regionernes afsides beliggenhed og isolation, for at forbedre udformningen og gennemførelsen af europæiske politikker, der passer bedre til regioner, hvor disse fænomener gør sig gældende, i overensstemmelse med princippet som territorial samhørighed;
54. anser det for nødvendigt at etablere en model, der kan understøtte beslutningstagningen, og således at de lokale velfærdsprioriteter kan rangordnes, hvorved den særlige lokale karakter fremstår tydeligt inden for en fælles ramme for alle regioner i EU. Denne rangorden bør anvendes til forudgående og efterfølgende evaluering af politikernes effektivitet, bl.a. i forbindelse med forhandlinger mellem Kommissionen og lokale myndigheder og høringer af lokale interessenter.

Bruxelles, den 11. februar 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Europæisk samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)

(2016/C 120/06)

Ordfører: Csaba BORBOLY (RO/EPP), formand for regionalrådet i Harghita**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Udkast til fælles rapport 2015 fra Rådet og Kommissionen om gennemførelse af de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)

COM(2015) 429 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen har erkendt vigtigheden af, at man på ungdomsområdet styrker udarbejdelsen af politiske strategier, der bygger på fakta og solid dokumentation, og så effektivt som muligt koordinerer EU's indsats og ressourcer regionalt og nationalt med det formål at nå målene for ungdomspolitikken;
2. bakker i særdeleshed op om Kommissionen, som finder det nødvendigt inden for rammerne af samarbejdet på ungdomsområdet for perioden 2016-2018 at reagere hurtigt — så vidt som muligt og ved hjælp af en tilpasning af politiske strategier — på nye udfordringer som f.eks. integration af unge flygtninge og udbredelse af ekstremisme blandt unge;
3. glæder sig på baggrund af dette særligt over fordelene ved EU-rammen for europæisk samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018), da den forbedrer samarbejdet mellem EU-medlemsstaterne og deres lokale og regionale myndigheder og udvider og åbner op for det europæiske integrationsprojekts muligheder og fordele for unge; opfordrer derfor Kommissionen til at udvide og videreudvikle rammen for perioden efter 2018;
4. er enig i, at sikring af lige muligheder, fremme af social integration og forbedring af unges konkurrencedygtighed på arbejdsmarkedet samt fremme af et aktivt medborgerskab (de unges deltagelse), styrkelse af socialpædagogisk arbejde, ikke-diskrimination og interkulturel forståelse også fremover skal stå i centrum for ungdomspolitikens mål;
5. udtrykker dog bekymring over, at Kommissionen ikke henviser til de lokale og regionale myndigheders rolle inden for ungdomspolitikken, selv om det står klart, at det i de fleste medlemsstater, hvor der eksisterer nationale politikker vedrørende ungdomsspørgsmål, er de lokale og regionale myndigheder, der i forskellig udstrækning har en afgørende kompetence på dette område;
6. værdsætter Eurostats indsats for at frembringe og koordinere datasæt om en række faktorer vedrørende ungdomsspørgsmål;
7. opfordrer Kommissionen til systematisk at undersøge den territoriale indvirkning af ungdomspolitikken på subnationalt niveau eller i det mindste på NUTS 2-niveau; mener med henblik på at styrke regionernes rolle i implementeringen af EU's ungdomsstrategi yderligere, at det er nødvendigt inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode at udvikle målbare indikatorer, konkrete ungdomsrelaterede handlingsplaner, der involverer alle myndighedsniveauer, og stærke partnerskaber mellem ungdomsorganisationerne og de offentlige myndigheder;

8. mener efter samråd med de berørte parter, at Erasmus+-programmet og ungdomsgarantien ganske vist er vigtige instrumenter til at nå de strategiske mål, men at problemerne er meget mere komplekse, og at EU's indsats på ungdomsområdet allerede nu strækker sig langt ud over disse to effektive instrumenter, som nok synes effektive, men som har vist sig at være utilstrækkelige, da ungdomsgarantien stadig ikke gennemføres fuldt ud. Særligt hvad angår udsatte unge fremhæver udvalget det nødvendige i at udvikle støtteinitiativer for de unge, som kommer fra de sociale bistandssystemer, og som 18-årige risikerer at stå uden nogen form for hjælpeforanstaltninger, der kan støtte dem i deres overgang til voksenalderen; fremhæver derfor, at man på passende vis bør gøre de øvrige oplysninger om resultaterne på det ungdomspolitiske område tilgængelige, navnlig når det gælder spørgsmål som ungdomsarbejdsløshed og social inddragelse, hvilket ligeledes ville hjælpe med at afgøre, om det ville være på sin plads at yde særlig støtte fra de europæiske struktur- og investeringsfonde allerede fra indeværende programmeringsperiode. I lyset af kompleksiteten og omfanget af de udfordringer, som vi står over for, bør ungdomspolitikken indarbejdes i alle EU's politikker i en tværsektoriel tilgang, eftersom disse politikker ikke blot kan tjene til at finde løsninger på de problemer, som vedrører de unges verden, men også til at skabe et grundlag for en ny økonomisk vækst. Derudover kan genopdagelsen af traditioner og håndværk repræsentere nye beskæftigelsesmuligheder. Der skal ligeledes fortsat arbejdes intensivt på at fremme udvekslingen af god praksis for de unges deltagelse og inden for det socialpædagogiske arbejde mellem medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder. Endvidere bør de økonomiske argumenter for uddannelse og erhvervsuddannelse, der blev drøftet på mødet i Rådet for Uddannelse, Ungdom, Kultur og Sport den 12. december 2014⁽¹⁾ i forbindelse med midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien, nu omsættes til konkrete investeringer i uddannelse som en del af EU's langsigtede ungdoms- og vækst dagsordener;

9. glæder sig over, at Kommissionen har forbedret sin information til unge jobsøgende via Eures-systemet, der formidler oplysninger om ledige stillinger, og at den har iværksat initiativet »Dit første Eures-job«, der hjælper unge med at søge job i udlandet. Udvalget glæder sig ligeledes over, at Kommissionen har truffet konkrete foranstaltninger til at efterkomme Rådets henstilling om en kvalitetsramme for praktikophold med henblik på at udvide Eures-portalen til også at omfatte praktikophold. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til i større udstrækning at udnytte de muligheder, som disse værktøjer giver;

10. beklager, at de unges direkte politiske engagement er faldet (især i form af valgdeltagelse) og er lavere i forhold til tidligere generationer, men glæder sig over, at mange unge udviser en interesse i at engagere sig som aktive medlemmer i deres lokalsamfund i form af medlemskab i organisationer, via onlineværktøjer (sociale medier) eller ved at yde frivilligt arbejde. For så vidt er det glædeligt, at Kommissionen og medlemsstaterne ønsker at bruge nye former for deltagelse i de demokratiske processer samt adgang til politisk beslutningstagen inden for rammerne af EU's ungdomsstrategi; de unge skal også have mere information om deres ret til at foreslå og støtte et europæisk borgerinitiativ;

11. opfordrer Kommissionen til at undersøge god praksis i medlemsstaterne og regionerne med hensyn til formidling af politisk viden og til at sænke alderen for stemmeberettigelse og mere specifikt disse to elementers direkte og indirekte indflydelse på de unges politiske engagement samt udviklingen i deres vilje til at engagere sig under streng hensyntagen til medlemsstaternes beføjelser, hvad angår undervisningsindhold og udformning af uddannelsessystemet. Resultaterne af denne undersøgelse bør efterfølgende viderefremmes til medlemsstaterne og regionerne;

12. mener, at ungdoms- og sportsorganisationerne spiller en særdeles vigtig rolle for uddannelsen i aktivt medborgerskab, når de opererer inden for formelle rammer og inden for rammerne af ikke-formelle og uformelle uddannelsesforløb uden for skolen, eftersom de i stor udstrækning bidrager til udviklingen af de unges evne til at engagere sig og til at forbedre kvaliteten af beslutningsprocesserne. Udvalget mener derfor, at det er vigtigt at yde støtte til disse organisationer;

13. understreger desuden behovet for at identificere og afdække ustrukturerede ungdomsfællesskaber, der samler stadig flere unge, bl.a. takket være ansvarlig brug af de sociale medier. Der er ofte tale om unge, der har svært ved at få adgang til de forhåndenværende muligheder, og som ikke har ressourcer til at indgå i en dialog med institutionerne;

14. er enig i, at et socialpædagogisk arbejde af høj kvalitet er vigtigt, og at der er behov for at udvikle dets evne til at reagere på sociale, adfærdsmæssige og teknologiske forandringer; i denne sammenhæng er det også vigtigt fortsat at støtte anerkendelsen og synliggørelsen af ikke-formel og uformel læring inden for det socialpædagogiske arbejde;

⁽¹⁾ Pressemeldelse fra det 3358. møde i Rådet for Uddannelse, Ungdom, Kultur og Sport <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>.

15. udtrykker bekymring over, at det socialpædagogiske arbejde, der som regel også hører under de lokale myndigheders ansvarsområde i flere medlemsstater, har været genstand for budgetnedskæringer i hele Europa, på trods af at stadig flere unge trues af fattigdom og udstødelse, og at unge i stigende grad har en sundhedsskadelig adfærd og dermed forbunden dødelighed, hvilket burde føre til en udvidelse af dette arbejde. Især er det vigtigt, bl.a. ved at tilskynde til fysisk aktivitet, at fremme positive livstile, som dæmper op for brug af rusmidler, alkoholmisbrug, tobaksrygning og overvægt. Samtidig er det vigtigt at foreslå proaktive politikker, der giver de unge — samlet i foreninger eller individuelt — muligheder for personlig og faglig udvikling, som sætter dem i stand til at »skabe nye former for sociale relationer« (hvidbogen om ungdom, 2001);

16. opfordrer indtrængende — som en reaktion på den nuværende migrationskrise og inden for rammerne af den europæiske dagsorden for migration — til at sikre direkte tilgængelige finansielle ressourcer til lokale og regionale myndigheder med henblik på at gøre dem i stand til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til migration og integration;

17. mener, at migration af unge fra mindre udviklede europæiske regioner eller fra de regioner, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, underminerer den territoriale og sociale samhørighed og fører til alvorlige demografiske udfordringer. Udvalget understreger, at der for at fremme vækst og beskæftigelse i disse regioner, hvilket er nøglen til at forhindre unges flugt og den efterfølgende hjerneflugt, er behov for støtte, i form af bl.a. interregionale partnerskaber og direkte lokale og regionale tiltag gennem konkrete foranstaltninger, der finansieres af ESI-fondene;

18. mener, at udveksling af god praksis inden for tværsektorielt samarbejde til støtte af de unge er et vigtigt instrument, da det gør det muligt for medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder samt ungdomsrepræsentanter at lære af hinanden. Derudover fremmer initiativer som f.eks. »Euro-Middelhavsungdomsplatformen« og »Det Europæiske Ungdomsforum« dialogen om emner som fremme af livslang læring og europæisk mobilitet, undervisnings- og beskæftigelsespolitikker og ligestilling mellem kønnene;

19. foreslår, at der udvikles en basispakke, som hver EU-medlemsstat så vidt muligt garanterer sine unge. Denne pakke kan sætte fokus på adgangen til højhastighedsinternet, på muligheden for at tilegne sig et andet fremmedsprog på et niveau, der som et minimum svarer til niveau B2 inden for det offentlige uddannelsessystem, på erhvervsvejledning og en vedvarende mentorordning, på chancen for passende engagement i frivilligt arbejde, på fremme af forberedelsen til et første job og på de fleksible og tilgængelige finansieringsformer, som gennemførelsen af studier med karrieremuligheder kræver. Udvalget opfordrer samtidig Kommissionen til at træffe tiltag med henblik på at sikre alle unge i EU, der er interesseret i at få en uddannelse, adgang hertil, samt en »minimumsgaranti for kvalifikationer og kompetencer«, som vil være anerkendt og gyldige i alle medlemsstater, og som gør dem i stand til at få adgang til og fuldføre en minimumsuddannelse ledsaget af et passende kvalifikationsniveau, og at disse kompetencer understøttes af relevant validering, som anerkender merværdien af den aktivitet, som de unge udfolder i ikke-formelle rammer;

20. konstaterer, at der er behov for at gennemføre undersøgelser i de forskellige regioner i Europa for at få et bedre overblik over de unges situation med hensyn til bolig og dennes beboelighed. Det er således særlig nødvendigt, at der på dette område udveksles god praksis og udarbejdes handlingsplaner på lokalt niveau, idet det kan konstateres, at der i adskillige regioner er overskud af boliger, mens boligparkens kvalitet i mange regioner ikke sikrer de unge rimelige vilkår, og ekstremt høje priser i andre regioner udelukker de unge. Der bør derfor på baggrund af relevante data udarbejdes fornuftige handlingsplaner, som sigter mod at forbedre unges adgang til gode boligforhold. Især foreslås det at reservere en kvote af de offentlige boliger til unge, tilskynde former for solidarisk naboskab og samliv mellem ældre, som kan klare sig selv, og unge (co-housing) samt støtte unges køb af bolig med lavt forrentede lån;

21. understreger nødvendigheden af at undersøge, hvordan man på det ungdomspolitiske område kan tackle udfordringer som f.eks. matchning af færdigheder med arbejdsgivernes behov og de behov, der eksisterer i de produktionsmæssige og territoriale omgivelser, også med henblik på nedbringelse af de høje ungdomsarbejdsløshedstal, lige muligheder for unge, der bor i små kommuner i perifere og ultraperifere områder, øområder og landdistrikter, og som konfronteres med demografiske udfordringer, og fremme af erhvervsuddannelsesinitiativer, der er tilpasset de særlige regionale forhold og specifikke kompetencer, samt udveksling af god praksis på området, også med opvurdering af de manuelle erhverv; understreger, at matchning af kvalifikationer med arbejdsgivernes behov er en vigtig faktor i forbindelse med ungdomsarbejdsløshed og videreudvikling af unges karrieremuligheder; fremhæver betydningen af at finde frem til procedurer, som også garanterer validering og certificering af de kompetencer, som de unge opnår i de ikke-formelle uddannelsesforløb og ved frivilligt arbejde, som gør det muligt at udnytte disse kompetencer ved indslusningen på arbejdsmarkedet; opfordrer til, at der lægges yderligere vægt på dette spørgsmål, og at der appelleres til virksomhedernes sociale ansvar for at få dem til at leve sig ind i de vilkår, der gælder for de unge, som ikke alene er dagens og morgendagens arbejdskraft, men også de potentielle kunder for virksomhedernes tjenesteydelser og produkter;

22. anser det for nødvendigt inden for rammerne af ungdomspolitikken på såvel medlemsstatsniveau som på lokalt og regionalt niveau, fortsat at være særlig opmærksom på problemer, såsom fremme af Europas grundlæggende, kristne kulturværdier, diskrimination af unge på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap og seksuel orientering, samt på udarbejdelsen af foranstaltninger, der bør træffes i den forbindelse. Det gælder også de særlige problemer, som unge, der tilhører nationale eller etniske minoriteter, kan støde på;

23. opfordrer de berørte regionale og lokale myndigheder til i overensstemmelse med den nationale lovgivning og de europæiske principper at sætte alt ind på at bevare uddannelsesinstitutioner, hvor der undervises på de nationale eller sproglige mindretals modersmål, og oprette nye sådanne institutioner. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at unge fra sproglige eller nationale mindretal, under hensyn til deres særlige situation hvad angår uddannelse, tilbydes uddannelsesløsninger, der sætter dem i stand til effektivt at tilegne sig landets officielle sprog i overensstemmelse med principperne om flersprogethed og ikkeforskelsbehandling;

24. mener, at det er en prioritet hurtigst muligt at iværksætte en handlingsplan over for den stigende forekomst af kønsbaseret vold blandt de unge, og at denne handlingsplan bør se på betydningen af effektiv samundervisning i alle EU-landene;

25. bemærker, at de unge kun har begrænset adgang til de finansieringskilder, som er nødvendige for, at de kan starte egen virksomhed, betale for husleje og fortsætte deres studier; mener derfor, at det er vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder søger lokale løsninger, som kan bidrage til dels at øge den pågældende regions konkurrenceevne, dels at fremme lige vilkår for unge betydeligt;

26. understreger derfor behovet for at tilskynde former og rum, som samler unge, iværksat af lokale aktører i partnerskab med bl.a. private foretagender, der er i stand til at forstå behovene hos den unge målgruppe og omdanne dem til muligheder for fremtidig beskæftigelsesegnethed, afprøvning af iværksætterfærdigheder og udvikling af aktiv deltagelse;

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til — idet der er tale om arbejdsret, normer for beskyttelse på arbejdspladsen og lovgivning vedrørende frivilligt arbejde — at sikre, at unge informeres behørigt og beskyttes i nødvendig grad, hvis de udøver erhvervs-mæssig virksomhed eller udfører frivilligt arbejde, eller hvis de gennemfører praktikophold eller erhvervspraktik i deres opholdsland eller i en anden medlemsstat end den, de sædvanlig har bopæl i. I denne sammenhæng foreslår udvalget, at man baserer sig på allerede etablerede netværk, såsom Europe Direct, Eurodesk eller Eures, og på lokale myndigheder, som er de vigtigste ungdomspolitiske aktører på regionalt plan;

28. understreger, at der bør udvises stor forsigtighed med hensyn til beskyttelse af unge, der udfører frivilligt arbejde eller er aktive på arbejdsmarkedet, og anmoder regionerne om at undersøge, hvilke muligheder der er for samarbejde i form af gensidig læring og udveksling af bedste praksis på dette område; ønsker endvidere at understrege nødvendigheden af at styrke det frivillige arbejdes sociale og civile værdi, som det er tilfældet med civiltjenesten for unge;

29. mener, at det vil være hensigtsmæssigt at undersøge dels hvordan nye sociale værdier og fællesskabsværdier — f.eks. miljøbevidsthed med hensyn til bæredygtig og energieffektiv produktion, engagement på lokalt plan, støtte til udsatte personer og værdsættelse af håndværksaktiviteter — kan fremme unges deltagelse og vellykkede integration i samfundet, dels hvordan man kan fremme og støtte familiens fundamentale rolle som primær støtte for den enkeltes sociale og økonomiske vækst; anbefaler en forbindelse til og en omtale af familien i de nye mål for bæredygtig udvikling (FN). Støtteforanstaltningerne refererer til både den oprindelige familie, nye familier og familier under etablering. Foranstaltningerne vedrører familiebeskyttelse, støtte til familiestiftelse og forældreskab, navnlig i regioner, der står over for demografiske udfordringer;

30. de overvejende landlige regioner bør rette særlig opmærksomhed mod deres unge indbyggere, som er et betydeligt strategisk aktiv for disse regioner, arbejde for, at de forbliver i landområderne, konsolidere deres muligheder for at blive boende i disse ofte meget sparsomt beboede områder og så vidt muligt sikre, at landbrugsaktiviteterne kan overleve i områderne med traditionelle driftsteknikker — og med en passende uddannelsesindsats — som respekterer miljøet og principperne for en bæredygtig økonomi, uden at dette går ud over disse metoders finansielle bæredygtighed og økonomiske rentabilitet;

31. mener, at de foranstaltninger, der vedtages isoleret af de enkelte medlemsstater på det ungdomspolitiske område, ikke altid er tilstrækkelige, og at deres koordinering ofte er tilfældig. Udvalget tilslutter sig i den forbindelse forslaget om, at der er behov for større engagement og flere foranstaltninger på europæisk plan for at forbedre koordineringen, fremme harmonisering og udnytte mulige synergier, navnlig i betragtning af at den yngre generation er mere åben over for mobilitet og migration, og insisterer på nødvendigheden af at fremhæve de lokale og regionale myndigheders fremtrædende rolle i den reviderede politik;

32. finder det nødvendigt at styrke de unges rolle i de demokratiske processer, således at de får mulighed for at blive hørt. For at nå dette mål er det nødvendigt at fremme dialogen mellem de unge gennem inddragelse af civilsamfundet og navnlig ungdomsorganisationer, lokale myndigheder både enkeltvis og i sammenslutninger, uformelle grupper, Europe Direct-informationscentrene, som kan bidrage til en feedback mellem de unge og institutionerne, og NGO'er, der altid har været mere åbne for forandring og social innovation end resten af befolkningen og dermed kan være med til at stimulere en fornyelse af hele samfundet. Netop derfor understreger udvalget vigtigheden af at udvide den strukturerede dialog og bakker op om de nye initiativer, som Kommissionen har bebudet på dette område, for så vidt angår en forbedring af mulighederne for deltagelse for de unge generelt og for de organisationer, der repræsenterer dem. Udvalget understreger til slut, at det for at nå disse mål kan være hensigtsmæssigt at fastsætte strukturerede aktionslinjer, sådan som det var tilfældet for ungdomsgarantien gennem YEI;

33. understreger vigtigheden af at udvide den strukturerede dialog og støtter de nye foranstaltninger, som Kommissionen har planlagt på dette område, med hensyn til at øge muligheden for deltagelse — både for unge generelt og for de organisationer, der repræsenterer dem; gør opmærksom på, at især unge kræver kvalitetskriterier ved udformning af den strukturerede dialog, som på bedst mulig vis skal tages i betragtning under dialogprocessen. Dette omfatter bl.a. en partnerdialog »i øjenhøjde« og tilstrækkelige tidsressourcer. Unge skal deltage i meningsdannelsen på forskellige politiske niveauer inden for så mange politiske temaområder som muligt; især med hensyn til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet kan det regionale perspektiv for de unges deltagelse styrkes i form af den strukturerede dialog;

34. finder det vigtigt at fremme integrationen af unge med handicap og at sikre, at disse får lige adgang til de muligheder, som medlemsstaterne og regionerne tilvejebringer;

35. understreger behovet for, at der i EU's og medlemsstaternes politikker gives prioritet til inklusion af risikotruede unge, såsom NEET-unge (unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse eller erhvervsuddannelse) og unge med indvandrerbaggrund, som i højere grad risikerer at havne i denne kategori;

36. mener i lyset af den aktuelle alvorlige terrortrussel i Europa og den politiske og religiøse radikaliserings, der desværre er ved at få tag i de unge, at man i tråd med EU's sikkerhedsdagsorden skal gøre det til en prioritet at øge deltagelsen i og tilliden til institutionerne med henblik på at forebygge vold, radikaliserings og ekstremisme samt sikre de unges ret til at leve i et mangfoldigt samfund baseret på europæiske demokratiske værdier, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder;

37. foreslår, at de europæiske lokale og regionale myndigheder udarbejder lokale og regionale strategier, som retter sig tydeligt efter især de unges specifikke problemer og muligheder — også under hensyntagen til ungdomspolitikker i EU og medlemsstaterne. I forbindelse med udarbejdelsen af disse planer skal man sørge for at øge mulighederne for gensidig læring og sikre, at målgruppen, dvs. de unge, deltager mest muligt i udformningen, implementeringen og vurderingen af planerne, og at gensidig læring fremmes. Samtidig understreger udvalget, at alle ungdomsstrategier og politikker skal indarbejde horisontale samarbejdstiltag til bekæmpelse af problemet med diskrimination på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap og seksuel orientering;

38. opfordrer Kommissionen til at fremme og støtte politikker for at udvikle iværksætterier blandt de unge inden for de kulturelle og kreative fag, skabe arbejdspladser og give et effektivt svar til alle de unge, som ønsker at omsætte deres lidenskaber til erhverv i den kulturelle sektor.

Bruxelles, den 11. februar 2016.

Markku MARKKULA

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

116. PLENARFORSAMLING DEN 10.—11. FEBRUAR 2016

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet

(2016/C 120/07)

Ordfører: Enrico ROSSI (IT/PSE), formand for regionalrådet i Toscana**Basisdokument:** Forslag til Rådets henstilling om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet

COM(2015) 462

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til henstilling

Betragtning 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Blandt dem, der er mest udsatte for langtidsledighed, er personer med lavt niveau af færdigheder eller kvalifikationer, tredjelandstatsborgere, handicappede personer samt ufordelagtigt stillede mindretal såsom romaer. Tidligere beskæftigelse spiller ligeledes en væsentlig rolle, idet sektor- og konjunkturforhold i nogle lande er en afgørende del af forklaringen på, hvorfor langtidsledigheden varer ved.</p>	<p>Blandt dem, der er mest udsatte for langtidsledighed, er personer med lavt niveau af færdigheder eller kvalifikationer, kvinder (især lavt kvalificerede kvinder) og enlige forældre, personer, der nærmer sig pensionsalderen, tredjelandstatsborgere, handicappede personer, kronisk syge samt ufordelagtigt stillede mindretal såsom romaer. Langtidsledigheden blandt unge kræver også særlig opmærksomhed pga. den dermed følgende risiko for social udstødelse, skolefrafald og produktivitetstab for samfundet som følge af deres manglende deltagelse i arbejdsmarkedet. Tidligere beskæftigelse spiller ligeledes en væsentlig rolle, idet sektor-, regional- og konjunkturforhold i nogle lande er en afgørende del af forklaringen på, hvorfor langtidsledigheden varer ved.</p>

Anbefalet ændring 2

Forslag til henstilling

Betragtning 7

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>Investeringer i menneskelig kapital vil skulle forbedres og gøres mere effektive med sigte på at udstyre flere personer med gode og hensigtsmæssige kompetencer og udbedre mangel på kvalifikationer og derved lægge grunden til en smidig overgang fra læring til arbejde og fortsat beskæftigelsesegnethed. Ved at forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemernes resultater og hensigtsmæssighed medvirker man til at bremse tilstrømningen af nye arbejdsløse. For at opnå dette skal der gøres en indsats for at modernisere uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne i overensstemmelse med det europæiske semester, strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020)⁽¹⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om nøglekompetencer for livslang læring⁽¹⁶⁾ og Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet⁽¹⁷⁾.</p> <p>⁽¹⁵⁾ Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>	<p>Investeringer i menneskelig kapital vil skulle forbedres og gøres mere effektive med sigte på at udstyre flere personer med gode og hensigtsmæssige kompetencer og udbedre mangel på kvalifikationer og derved lægge grunden til en smidig overgang fra læring til arbejde og fortsat beskæftigelsesegnethed. Ved at forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemernes samt arbejdsformidlingernes resultater og hensigtsmæssighed medvirker man til at bremse tilstrømningen af nye arbejdsløse. Ligeledes vil bekæmpelsen af skolefrafald, som er et af Europa 2020-målene, være med til at forebygge langtidsledighed, som netop kan bunde i skolefrafald. For at opnå dette skal der gøres en indsats for at modernisere uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne i overensstemmelse med det europæiske semester, strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020)⁽¹⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om nøglekompetencer for livslang læring⁽¹⁶⁾ og Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet⁽¹⁷⁾.</p> <p>⁽¹⁵⁾ Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>

Anbefalet ændring 3

Forslag til henstilling

Betragtning 8

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>Med henblik på at udarbejde en samordnet beskæftigelsesstrategi fastslås det i retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽¹⁸⁾, at langtidsledigheden og den strukturelle arbejdsløshed skal mindskes væsentligt gennem omfattende og gensidigt forstærkende strategier, der indbefatter individualiseret aktiv støtte til en tilbagevenden til arbejdsmarkedet.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 98.</p>	<p>Med henblik på at udarbejde en samordnet beskæftigelsesstrategi fastslås det i retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽¹⁸⁾, at langtidsledigheden og den strukturelle arbejdsløshed skal mindskes væsentligt gennem omfattende og gensidigt forstærkende strategier, der indbefatter individualiseret aktiv og inkluderende støtte til en tilbagevenden til arbejdsmarkedet.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 98.</p>

Begrundelse

Det anses for nødvendigt at fremme social inklusion.

Anbefalet ændring 4

Forslag til henstilling

Betragtning 9

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>I retningslinjerne opfordres medlemsstaterne til at fremme beskæftigelsesegnheden ved at investere i menneskelig kapital gennem relevante uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, således at disse bliver tilstrækkeligt effektive og velfungerende, for at hæve færdighedsniveauet hos arbejdsstyrken. Endvidere stipulerer retningslinjerne, at medlemsstaterne skal opfordre til arbejdsbaserede lærings-systemer, såsom vekseluddannelse, og opgradere faglig uddannelse. Mere generelt indeholder retningslinjerne en opfordring til medlemsstaterne om at tage højde for flexicurityprincipperne og styrke aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger ved at øge deres effektivitet, målrettethed, rækkevidde, dækning og samspil med indkomststøtte og socialsikringsydelse.</p>	<p>I retningslinjerne opfordres medlemsstaterne til at fremme beskæftigelsesegnheden ved at investere i menneskelig kapital gennem relevante uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, således at disse bliver tilstrækkeligt effektive og velfungerende, for at hæve færdighedsniveauet hos arbejdsstyrken. Endvidere stipulerer retningslinjerne, at medlemsstaterne skal opfordre til arbejdsbaserede lærings-systemer, såsom vekseluddannelse, og opgradere faglig uddannelse. Mere generelt indeholder retningslinjerne en opfordring til medlemsstaterne om at tage højde for principperne om flexicurity og inklusion og styrke aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger ved at øge deres effektivitet, målrettethed, rækkevidde, dækning og samspil med indkomststøtte og socialsikringsydelse.</p>

Anbefalet ændring 5

Forslag til henstilling

Betragtning 10

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>De tiltag, der foreslås i denne henstilling, bør være fuldt kompatible med de landespecifikke henstillinger, der er fremsat i forbindelse med det europæiske semester, og disses gennemførelse bør foregå i fuld overensstemmelse med reglerne i stabilitets- og vækstpakten.</p>	<p>De tiltag, der foreslås i denne henstilling, bør være fuldt kompatible med de landespecifikke henstillinger, der er fremsat i forbindelse med det europæiske semester, og disses gennemførelse bør foregå i fuld overensstemmelse med reglerne i stabilitets- og vækstpakten. Dog bør der inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten — for at forhindre, at ulighederne i de enkelte lande kommer ud af kontrol, og for effektivt at kunne arbejde på at stabilisere eurozonen — kunne udvikles ekstraordinære, samordnede og tidsbegrænsede initiativer til støtte for lande, hvis arbejdsformidlingstjenester afviger mest fra den standard, som svarer til bedste praksis.</p>

Begrundelse

I betragtning af de store forskelle mellem medlemsstaternes nuværende arbejdsformidlinger må der gøres noget for at højne standarden i alle lande. Derfor bør forslaget om at tilpasse arbejdsformidlingssystemet ledsages af en fastlæggelse af de nødvendige understøttende mekanismer, for arbejdsformidlingen fungerer generelt dårligere i de lande, hvor langtidsledigheden er høj.

Anbefalet ændring 6

Forslag til henstilling

Betragtning 15

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>Der bør udvikles en øget indsats for arbejdsmarkedsintegration for de personer, der er hårdest ramt af langtidsledighed. Dette skal kombineres med en større grad af tilmelding hos arbejdsformidlingerne og andre kompetente organer med henblik på at afhjælpe den utilstrækkelige dækningsgrad i forbindelse med støtteforanstaltninger.</p>	<p>Der bør udvikles en øget indsats for arbejdsmarkedsintegration for de personer, der er hårdest ramt af langtidsledighed. Dette skal kombineres med en større grad af tilmelding hos arbejdsformidlingerne og andre kompetente organer med henblik på at afhjælpe den utilstrækkelige dækningsgrad i forbindelse med støtteforanstaltninger. For at få flere arbejdsløse til at tilmelde sig arbejdsformidlingerne bør der anlægges en målrettet kommunikations- og rådgivningsstrategi, som kan gøres mere effektiv ved at inddrage civilsamfundsorganisationerne. Tilmelding hos arbejdsformidlingerne er dog ikke nok i sig selv, hvis disse ikke kan tilbyde et individuelt tilpasset forløb, som kan føre til integration på arbejdsmarkedet. De arbejdsløse vil heller ikke have noget incitament til at tilmelde sig, hvis arbejdsformidlingerne ikke opfattes som effektive. I denne sammenhæng er det nødvendigt, at arbejdsformidlingerne bliver mere opsøgende over for virksomhederne.</p>

Begrundelse

Tilmelding hos arbejdsformidlingerne forudsætter utvivlsomt en effektiv kommunikationsstrategi, men meget afhænger af, om de viser sig i stand til at integrere arbejdstagerne på arbejdsmarkedet: derfor er medlemsstaternes kapacitet til at forbedre det eksisterende system også en afgørende forudsætning for at få de arbejdsløse til at tilmelde sig.

Anbefalet ændring 7

Forslag til henstilling

Betragtning 17

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>Det er nødvendigt, at individualiserede tilgange til støtte for langtidsledige retter fokus hen på de barrierer, der fører til vedvarende arbejdsløshed, og opdaterer og supplerer af den indledende vurdering, der er blevet foretaget ved tilmeldingen. Herved vil de arbejdssøgende blive ledt hen til tjenesteydelser, såsom gældsrådgivning, rehabilitering, socialt arbejde, omsorg, integration af indvandrere, bolig- og transportstøtte, som beskæftiger sig med arbejdsbarriererne og giver de arbejdssøgende redskaber til at nå tydelige målsætninger, der fører til beskæftigelse.</p>	<p>Det er nødvendigt, at individualiserede tilgange til støtte for langtidsledige retter fokus hen på de barrierer, der fører til vedvarende arbejdsløshed, og opdaterer og supplerer af den indledende vurdering, der er blevet foretaget ved tilmeldingen. Herved vil de arbejdssøgende blive ledt hen til tjenesteydelser, såsom gældsrådgivning, rehabilitering, socialt arbejde, omsorg, integration af indvandrere, bolig- og transportstøtte, som beskæftiger sig med arbejdsbarriererne og giver de arbejdssøgende redskaber til at nå tydelige målsætninger, der fører til beskæftigelse. Man bør undersøge muligheden for at gøre tilmelding hos arbejdsformidlingerne obligatorisk for langtidsledige, som modtager bistandshjælp.</p>

Anbefalet ændring 8

Forslag til henstilling

Betragtning 20

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>I denne henstilling forstås ved en aftale om jobintegration en skriftlig aftale mellem arbejdssøgende og ét centralt kontaktpunkt med det formål at lette overgangen til beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Disse aftaler er formuleret med henblik på at afspejle den enkelte arbejdssøgendes situation og indeholder en beskrivelse af individualiserede foranstaltninger, der er til rådighed på nationalt plan (arbejdsmarked, uddannelse, erhvervsuddannelse, socialforvaltning), og som er udformet til at give den arbejdssøgende støtte i og mulighed for at overvinde de særlige hindringer, der findes for, at de kan komme i arbejde. De fastlægger målsætninger, tidsplaner, fælles ansvarsområder og revisionsklausuler og angiver de tilgængelige foranstaltninger både til aktiv støtte og til indkomststøtte såvel som til sociale ydelser. Aftaler om jobintegration knytter modtagelse af bistandsydelser til deltagelse i aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger og jobsøgningsaktiviteter i overensstemmelse med gældende national lovgivning.</p>	<p>I denne henstilling forstås ved en aftale om jobintegration en skriftlig aftale mellem arbejdssøgende og ét centralt kontaktpunkt med det formål at lette overgangen til beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Disse aftaler er formuleret med henblik på at afspejle den enkelte arbejdssøgendes situation og indeholder en beskrivelse af individualiserede foranstaltninger, der er til rådighed på nationalt plan (arbejdsmarked, uddannelse, erhvervsuddannelse, socialforvaltning), og som er udformet til at give den arbejdssøgende støtte i og mulighed for at overvinde de særlige hindringer, der findes for, at de kan komme i arbejde. De fastlægger målsætninger, tidsplaner, fælles ansvarsområder og revisionsklausuler og angiver de tilgængelige foranstaltninger både til aktiv støtte og til indkomststøtte såvel som til sociale ydelser. Aftaler om jobintegration knytter modtagelse af bistandsydelser til deltagelse i aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger og jobsøgningsaktiviteter i overensstemmelse med gældende national lovgivning og sigter mod reel social inklusion.</p>

Anbefalet ændring 9

Forslag til henstilling

Første afsnit

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>At der ydes støtte til tilmeldingen af arbejdssøgende og integrationsforanstaltninger, der i højere grad er orienterede mod arbejdsmarkedet. At de tilmeldte langtidsløse får en individuel vurdering. At der udarbejdes et tilbud om en specifik aftale om jobintegration senest efter 18 måneders arbejdsløshed. Dette forudsætter følgende:</p>	<p>At der ydes støtte til tilmeldingen af arbejdssøgende og integrationsforanstaltninger, der i højere grad er orienterede mod arbejdsmarkedet. At de tilmeldte langtidsløse får en individuel vurdering. At der udarbejdes et tilbud om en specifik aftale om jobintegration senest efter 18 måneders arbejdsløshed. At der for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse indføres subsidieret beskæftigelse som en del af indsatsen for arbejdsmarkedsintegration. Hvis arbejdsmarkedsintegrationen ikke lykkes, bør almene indkomststøtteordninger tages i anvendelse. Dette forudsætter følgende:</p> <p>Styrkelse af de eksisterende arbejdsformidlinger</p>

Anbefalet ændring 10

Forslag til henstilling

Første afsnit — et nyt punkt tilføjes efter første afsnit

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><i>At der etableres arbejdsformidlingssystemer, som i kraft af bevillinger og personalets kvalifikationer kan opfylde henstillingens mål. De standarder, som sådanne systemer skal leve op til, bør bl.a. defineres på grundlag af de gode resultater af arbejdet i netværket af offentlige arbejdsformidlinger på EU-plan. Følgelig bør det angives, hvor mange ressourcer der kræves for at tilpasse det eksisterende system, og fastsættes, hvordan og hvorfra disse ressourcer skal fremskaffes under henvisning til de eksisterende samfinansieringsmuligheder — såsom EFRU-forordningen ((EU) nr. 1301/2013) og ESF-forordningen ((EU) nr. 1304/2013) — uden at udelukke muligheden for løsninger på EU-plan i form af støtte fra EU-fonde, som er specielt oprettet til dette formål, eftersom nedbringelse af langtidsledigheden er et centralt strategisk mål for hele EU. Økonomisk støtte kan i øvrigt også ydes på betingelse af yderligere organisatoriske reformer af arbejdsformidlingssystemerne i de medlemsstater, hvor Kommissionen og Rådet skønner, at der er behov herfor inden for rammerne af det europæiske semester.</i></p>

Begrundelse

I betragtning af de store forskelle mellem medlemsstaternes nuværende arbejdsformidlinger må der gøres noget for at højne standarden i alle lande. Derfor bør forslaget om at tilpasse arbejdsformidlingssystemet ledsages af en fastlæggelse af de nødvendige understøttende mekanismer, for arbejdsformidlingen fungerer generelt dårligere i de lande, hvor langtidsledigheden er høj. EFRU- og ESF forordningerne forudsætter samfinansieringsmuligheder for investeringer i arbejdsmarkedsinstitutioner og moderniseringen af dem.

Anbefalet ændring 11

Forslag til henstilling

Tredje afsnit

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Individuel vurdering og tilgang</p> <p>At arbejdsformidlinger i samarbejde med andre partnere, der støtter arbejdsmarkedsintegration, yder individualiseret vejledning til berørte personer.</p> <p>2) At det sikres, at alle langtidsledige får tilbudt en dybtgående individuel vurdering og vejledning senest efter 18 måneders arbejdsløshed. Vurderingen bør dække deres udsigter til beskæftigelsesegnethed, barrierer for beskæftigelse samt tidligere jobsøgningsbestræbelser.</p>	<p>Individuel vurdering og tilgang</p> <p>At arbejdsformidlinger i samarbejde med andre partnere, der støtter arbejdsmarkedsintegration, yder individualiseret vejledning til berørte personer og inddrager private arbejdsformidlinger og godkendte jobbureauer.</p> <p>2) At det sikres, at alle langtidsledige får tilbudt en dybtgående individuel vurdering og vejledning senest efter 18 måneders arbejdsløshed. Vurderingen bør dække deres udsigter til beskæftigelsesegnethed, barrierer for beskæftigelse samt tidligere jobsøgningsbestræbelser.</p>

Begrundelse

Private arbejdsformidlinger og godkendte jobbureauer har også en rolle at spille.

Anbefalet ændring 12

Forslag til henstilling

Sjette afsnit

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
At de tilmeldte langtidsledige, der ikke er dækket af ungdomsgarantien, får tilbudt en aftale om jobintegration senest, når de har nået 18 måneders arbejdsløshed . Denne aftale bør som et minimum bestå af et tilbud om individuelle tjenesteydelser med sigte på at finde et job og en angivelse af ét centralt kontaktpunkt.	At de tilmeldte langtidsledige, der ikke er dækket af ungdomsgarantien, får tilbudt en aftale om jobintegration senest 18 måneder efter, at de er blevet arbejdsløse . Denne aftale bør som et minimum bestå af et tilbud om individuelle tjenesteydelser med sigte på at finde et job og en angivelse af ét centralt kontaktpunkt. Aftalen om jobintegration bør udformes i et proaktivt samarbejde med de arbejdsløse, så de kan blive medspillere i forløbet og tage del i ansvaret.

Begrundelse

Det ville være hensigtsmæssigt at iværksætte tiltag for ledige allerede før, de har været arbejdsløse i 12 måneder (hvorefter de bliver langtidsledige). Endvidere bør de arbejdsløse inddrages mere i definitionen af deres profil og muligheder og dermed forpligtes mere til at tage imod eventuelle uddannelses- eller jobtilbud.

Anbefalet ændring 13

Forslag til henstilling

Punkt 7

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
At der oprettes partnerskaber mellem arbejdsgivere , arbejdsmarkedsparter, arbejdsformidlinger, statslige myndigheder og socialforvaltninger med henblik på at sikre, at tilbuddene målrettes mod virksomhedernes og arbejdstagernes faktiske behov.	At der oprettes partnerskaber mellem arbejdsmarkedsparter, arbejdsformidlinger, statslige myndigheder og socialforvaltninger med henblik på at sikre, at tilbuddene målrettes mod virksomhedernes og arbejdstagernes faktiske behov.

Anbefalet ændring 14

Forslag til henstilling

Punkt 8

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
At der udvikles tjenesteydelser for arbejdsgiverne, såsom forhåndsudvælgelse til ledige stillinger, støtte ved ansættelser, mentorordninger, uddannelse på arbejdspladsen samt støtte efter ansættelse med henblik på at fremme de langtidslediges reintegration i arbejdslivet.	At der udvikles tjenesteydelser for arbejdsgiverne, såsom forhåndsudvælgelse til ledige stillinger, støtte ved ansættelser, mentorordninger, uddannelse på arbejdspladsen samt støtte efter ansættelse med henblik på at fremme de langtidslediges reintegration i arbejdslivet, om nødvendigt med anvendelse af gældende aktive beskæftigelsespolitikker for denne målgruppe.

Begrundelse

Fremhævelse af betydningen af en aktiv beskæftigelsespolitik.

Anbefalet ændring 15

Forslag til henstilling

Punkt 9 — nyt punkt tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><i>At der sikres en mere integreret anvendelse af strukturfondene ved f.eks. at sammenkæde uddannelsestiltag finansieret af ESF med støtteforanstaltninger for vækst og innovation, som finansieres af andre strukturfonde. Navnlig kan der indføres incitamentter til virksomheder, der ansætter langtidsledige, til hvis omskoling man bør kunne anvende midler fra ESF. Medlemsstaterne og regionerne opfordres til bl.a. med midler fra »præstationsreserven« at undersøge muligheden for at støtte de myndigheder, som fremmer projekter med henblik på funktionel integration mellem strukturfondene.</i></p>

Begrundelse

Eftersom arbejdsmarkedsintegration af langtidsledige i sig selv er vanskelig, bør strukturfondsmidlerne udnyttes bedst muligt til at støtte efterspørgslen via en belønning til de virksomheder, som er villige til at ansætte langtidsledige. Omskolingen af nyansatte langtidsledige kunne støttes med ESF-midler.

Anbefalet ændring 16

Forslag til henstilling

Punkt 10 — nyt punkt tilføjes efter »HENSTILLER TIL KOMMISSIONEN:«

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><i>At der udarbejdes en forudgående analyse af aktive beskæftigelsespolitikker specifikt rettet mod gruppen af langtidsledige med henblik på at foreslå indførelse af specifikke foranstaltninger i medlemsstaterne. Endvidere henstilles det nærmere at analysere aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger i kombination med nyttejobforløb og indkomststøtte for at give mulighed for erhvervelse af kompetencer, som er anvendelige på arbejdsmarkedet. Forløb med aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger sammenkædet med nyttejob bør forvaltes af den offentlige arbejdsformidling.</i></p>

Begrundelse

Henstilling om gennemførelse af en forudgående analyse af aktive beskæftigelsespolitikker. Målet bør være at styrke de aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger gennem sammenkædning dels med aftalen om jobintegration, dels med et eventuelt nyttejobforløb med henblik på at opnå erhvervskompetencer, som er anvendelige på arbejdsmarkedet efter afslutningen af nyttejobforløbet.

Anbefalet ændring 17

Forslag til henstilling

Punkt 10 — nyt punkt tilføjes efter »HENSTILLER TIL KOMMISSIONEN:«

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><i>At der på forslag af netværket af offentlige arbejdsformidlinger på EU-plan (oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 573/2014/EU af 15. maj 2014) udarbejdes anbefalinger for, hvilke kvalitative og kvantitative standarder, arbejdsformidlingerne i hvert land skal opfylde, og gives mulighed for støtte fra EU's fonde til styrkelse af arbejdsformidlingerne.</i></p>

Begrundelse

Medlemsstaterne bør tilrettelægge deres egne arbejdsformidlinger, så de bliver i stand til at mindske den strukturelle arbejdsløshed gennem optimal udnyttelse af ESF-midlerne. Den yderligere cykliske arbejdsløshed ville kunne imødegås med EU-midler, som alle medlemslande uanset deres strukturelle arbejdsløshed har adgang til. Dette ville give mulighed for en stabilisering af cyklussen, hvilket ville komme alle lande til gode på mellemlangt sigt.

Anbefalet ændring 18

Forslag til henstilling

Punkt 10 — nyt punkt tilføjes efter »HENSTILLER TIL KOMMISSIONEN:«

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><i>At der skelnes mellem den strukturelle arbejdsløshed (som hvert enkelt land bør bekæmpe med egne ressourcer eller ESF-midler under det tematiske mål »Styrkelse af den administrative kapacitet«) og den form for arbejdsløshed, som skyldes kraftigere og længerevarende konjunkturedgange, og som pga. den deraf følgende høje arbejdsløshed sætter arbejdsformidlingerne under yderligere pres.</i></p> <p><i>At medlemsstaterne opfordres til på grundlag af forud fastlagte standarder at foretage en opgørelse over, hvor stort et behov de eksisterende strukturer har for midlertidig ekstra støtte til imødegåelse af konjunkturbestemte chok.</i></p> <p><i>At man vurderer muligheden for at yde støtte til afholdelse af de ekstra udgifter ved midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme. De valgte løsninger bør være et led i vedtagelsen og gennemførelsen af reformer til effektivisering af de offentlige og private arbejdsformidlinger i medlemsstaterne på de punkter og i den retning, som følger af de landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester.</i></p>

Anbefalet ændring 19

Forslag til henstilling

Punkt 10 — nyt punkt tilføjes efter »HENSTILLER TIL KOMMISSIONEN:«

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><i>At der tilskyndes til at sammenkæde støtteforanstaltningerne for langtidsledige med de mere almene fattigdomsbekæmpende foranstaltninger, således at der i de tilfælde, hvor målet om jobintegration ikke nås og retten til arbejdsløshedsunderstøttelse bortfalder, ydes en mindsteindkomst til den arbejdsløse (hvis denne objektivt set er fattigdomstruet). Til gengæld skal den arbejdsløse tage imod tilbud om almenyttigt arbejde af en begrænset varighed og med et uddannelsesmæssigt formål med henblik på igen at komme ud på arbejdsmarkedet til sikring af den sociale inklusion.</i></p>

Begrundelse

I de tilfælde, hvor de langtidsledige ikke kommer i beskæftigelse, må der findes andre løsninger for at forhindre, at de bliver socialt marginaliserede eller havner i fattigdom, når de mister retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, hvilket er en byrde for samfundet og under alle omstændigheder en trussel mod den socioøkonomiske samhørighed.

Anbefalet ændring 20

Forslag til henstilling

Punkt 15

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>At de tiltag, der er iværksat som svar på denne henstilling, evalueres i samarbejde med medlemsstaterne og efter høring af de berørte interessenter, og at indhøstede erfaringer indberettes til Rådet senest den ... [3 år efter vedtagelsen af henstillingen].</p>	<p>At de tiltag, der er iværksat som svar på denne henstilling, evalueres i samarbejde med medlemsstaterne og efter høring af de berørte interessenter, navnlig med henblik på:</p> <ul style="list-style-type: none"> — at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at modernisere de sociale sikringsordninger med det mål at nå frem til en EU-ordning for forsikring mod langtidsledighed på grundlag af fælles økonomiske og finansielle indikatorer, — at evaluere — i forbindelse med revisionen af den flerårige finansielle ramme 2014-2020 — de prioriterede indsatsområder, hvortil der skal afsættes EU-midler, dels for at videreføre ungdomsgarantiordningen, dels for gennem ekstraordinære initiativer såsom oprettelse af en særlig fond (en voksengarantifond i stil med ungdomsgarantiordningen) at bekæmpe langtidsledigheden, <p>og at indhøstede erfaringer indberettes til Rådet senest den ... [3 år efter vedtagelsen af henstillingen].</p>

Begrundelse

Langtidsledighed er kun ét aspekt af det mere generelle problem med fattigdom, som har særligt alvorlige økonomiske og sociale konsekvenser. Det er derfor nødvendigt, at de tiltag, som henstillingen efterspørger, også tager sigte mod at yde støtte til fattigdomsbekæmpelse, og alle lande, som ikke allerede har gjort det, bør opfordres til at indføre en sådan støtte.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det er prisværdigt, at forslaget til henstilling tager emnet langtidsledighed op, da den har store økonomiske og sociale konsekvenser, og anerkender samtidig, at ordlyden skal respektere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Arbejdsløshed er ifølge de fem formænds rapport (»Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union«) »en af hovedårsagerne til ulighed og social udstødelse. ... Derfor er effektive arbejdsmarkeder, der fremmer et højt beskæftigelsesniveau og kan absorbere chok uden at skabe uforholdsmæssig stor arbejdsløshed, afgørende...«;

2. peger på betydningen af, at forslaget sigter mod jobintegration, idet arbejdsformidlingerne pålægges at yde en individualiseret service til de arbejdsløse og inddrage alle økonomiske og sociale aktører såvel som aktører fra den offentlige sektor for at hjælpe dem tilbage på arbejdsmarkedet;

3. fremhæver den vægt, der lægges på instrumenterne til forvaltning af systemet, såsom one-stop-shop-tilgangen;

4. understreger betydningen af at få tacklet langtidsledigheden for at sikre velfungerende lokale økonomier. Udvalget gør opmærksom på, at langtidsledighed ikke er holdbar over tid, og på vigtigheden af at foregribe kvalifikationsbehovet og matche kvalifikationer med behovene på arbejdsmarkedet. På områder, der er kendetegnet ved kvalifikationsmismatch eller mangel på kvalifikationer, er det nødvendigt at styrke uddannelsesprogrammer til udvikling af de nødvendige færdigheder. Der bør navnlig sættes fokus på sprogfærdigheder hos arbejdsløse indvandrere og asylansøgere;

5. understreger, at forslaget også har stor betydning for fattigdomsbekæmpelsen, som stadig er et af de Europa 2020-mål, som er vanskeligst at nå under den økonomiske krise.

Generelle bemærkninger

Regionsudvalget gør dog opmærksom på, at forslaget ikke desto mindre glider let hen over en række forhold, og fremsætter således følgende bemærkninger:

6. peger på behovet for at styrke de offentlige arbejdsformidlinger og gøre dem mere effektive og velfungerende. Henstillingen indskrænker sig til at foreslå en større koordinering af støtteforanstaltningerne, som imidlertid forbliver landenes anliggende, uden at hæfte sig nok ved de eksisterende forskelle mht. problemets omfang og tilstedeværelsen af strukturer til løsning af problemet, hvilket også har kunnet konstateres ved gennemførelsen af ungdomsgarantiordningen. I mange lande er der således behov for en betydelig styrkelse af arbejdsformidlingerne. For at illustrere disse forskelle kan det nævnes, at forholdet mellem antallet af arbejdsformidlinger og erhvervsaktive i Tyskland er 1 til 400, i Frankrig 1 til 600 og i Italien 1 til 3 000;

7. foreslår derfor et tættere samarbejde med private arbejdsformidlinger og inddragelse af vikarbureauer i de situationer, hvor de offentlige arbejdsformidlinger ikke er i stand til at vejlede og hjælpe de langtidsledige i tilstrækkeligt omfang;

8. slår til lyd for et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne og regionerne med henblik på så effektivt som muligt at nedbringe arbejdsløshedsprocenten i EU ved at give programmer af denne type en mere fremtrædende plads i medierne. For eksempel kunne man promovere Euresnettet gennem en reklamekampagne i fjernsynet, på internettet og i andre massemedier, således at arbejdssøgende, der søger arbejde i udlandet, får adgang til aktuel information om jobmuligheder. Udvalget foreslår derfor, at der etableres et internationalt samarbejde om arbejdsformidling og andre sociale tjenester for at sikre mere effektiv og hurtigere udveksling af informationer og data;

9. understreger behovet for at fremskaffe de nødvendige ressourcer til at tilpasse sig bedste praksis. Dette kan gøres ved at trække på de gode resultater af arbejdet i netværket af offentlige arbejdsformidlinger på EU-plan (afgørelse nr. 573/2014/EU), anslå størrelsen af de finansielle midler, der skal til, for at alle landene kan tilnærme sig de fastsatte standarder, og foreslå løsninger til, hvad der kan gøres for hjælpe de enkelte lande med at afhjælpe manglerne;

10. peger på det hensigtsmæssige i at sondre mellem arbejdsløshedens strukturelle komponent og dens dynamiske konjunkturbestemte komponent. Arbejdsformidlingerne (der er indrettet på at bekæmpe den strukturelle del) bør sættes i stand til hurtigt at tilpasse sig de ekstra behov, som følger af særligt kraftige konjunkturedgange. Udgifterne til tilpasning af de eksisterende strukturer til afhjælpning af den strukturelle arbejdsløshed bør afholdes af medlemsstaterne bl.a. ved hjælp af EFRU- og ESF-midler (tematisk mål: »Styrkelse af den administrative kapacitet«). I forbindelse med midtvejsrevisionen af det flerårige finansrammeprogram kan tiltagens virkning evalueres og eventuelle tilpasninger af EU-retningslinjerne undersøges.

11. understreger betydningen af investeringer i den menneskelige kapital. Udvalget gør dog opmærksom på, at eftersom sådanne investeringer er langsigtede investeringer, har virksomhederne en tendens til at satse på unge og nyuddannede, hvilket har som konsekvens, at den ældre og midaldrende del af arbejdskraften stilles ringere. Arbejdsløshedsbekæmpelse kræver incitamenter af en form, som tilskynder ældre og midaldrende til at videreudanne og omstille sig og som sikrer, at virksomhederne og den offentlige sektor har en interesse i at ansætte disse personer. For at bekæmpe langtidsløshed er det lige så vigtigt at fremme livslang læring for den eksisterende arbejdsstyrke og de ufaglærte arbejdstagere med henblik på at forbedre erhvervs kvalifikationer;

12. understreger, at en sådan modernisering af arbejdsformidlingerne kan få en effekt på langtidsløsheden, men også på arbejdsløshed af kortere varighed og på ungdomsarbejdsløsheden;

13. gør opmærksom på, at den foreslåede modernisering af arbejdsformidlingen er en lang og vanskelig proces, især i medlemsstater, hvor det nuværende system er stift og bureaukratisk. Et velfungerende system med individuelle kvikskrankekontaktpunkter afhænger i høj grad af de berørte institutioners fleksibilitet og en passende og hurtig informationsformidling. Kontaktpunkterne kan også stå for tilbud om persontilpasset hjælp, men man skal være klar over, at denne opgave vil kunne udgøre en betydelig administrativ byrde, hvis der er mange arbejdssøgende. Kontaktpunkterne skal dog råde over et personale med passende kvalifikationer, som ikke kun er i stand til at videreføre eksisterende tilbud, men også kan vurdere de arbejdssøgendes personlighed og grundlæggende kompetencer. Udvalget anmoder derfor medlemsstaterne om at tage hensyn til disse faktorer, når de indfører sådanne mekanismer;

14. gør opmærksom på nødvendigheden af tiltag, hvor der lægges større vægt på efterspørgslen, da det er vanskeligt for en arbejdsløs — selv med en individualiseret uddannelsesplan — igen at finde et arbejde, når efterspørgslen efter arbejdskraft er stagneret. Omend det værdsættes, at henstillingen opfordrer til tættere kontakt med arbejdsgiverne, mener udvalget, at det for at styrke efterspørgslen efter arbejdskraft vil være nyttigt at satse mere på at skabe et samspil mellem strukturfondene. EFRU og ELFUL, som er målrettet mod virksomheder, der kan foreslå innovative projekter for at øge systemets konkurrenceevne, giver ofte tilskud til ansættelse af personer med en passende uddannelse. I disse tilfælde ville en sammenkædning med uddannelsesaktiviteter finansieret over ESF kunne fremme jobintegration af arbejdsløse. Medlemsstaterne bør tilskynde til integreret udnyttelse af fondene bl.a. gennem forenklinger for SMV'erne og med anvendelse af midler fra »præstationsreserven«;

15. gør opmærksom på, at en langtidsløst, for hvem jobintegrationen ikke lykkes og som mister retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, risikerer social udstødelse, og at det derfor er afgørende, at hvert land træffer fattigdomsbekæmpende foranstaltninger i henhold til Kommissionens retningslinjer i Kommissionens henstilling 2008/867/EF af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet og Kommissionens senere meddelelse »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020« (COM(2013) 83 final). Regionsudvalget håber, at medlemsstaterne vil efterkomme Kommissionens henstilling;

16. gør endvidere opmærksom på behovet for, at den eventuelle adgang til fattigdomsbekæmpende tiltag gøres betinget af, at den arbejdsløse tager imod tilbud om almenyttigt arbejde af en begrænset varighed og med et uddannelsesmæssigt formål med henblik på igen at komme ud på arbejdsmarkedet;

17. understreger, at uddannelsesforløb med henblik på reintegration på arbejdsmarkedet bør organiseres i tæt samarbejde med de berørte institutioner, for at medlemsstaterne kan opnå det bedst mulige resultat på alle niveauer og for at reducere faglig og social isolation og fattigdomsniveauerne. Udvalget henleder opmærksomheden på, at sådanne foranstaltninger har positiv effekt, fordi de tilskynder europæiske borgere, der af økonomiske grunde er rejst til en anden medlemsstat for at arbejde og tjene til livets ophold, til at vende tilbage til oprindelseslandet. Den økonomiske indvandring burde tage af, når job- og indkomstmulighederne på det lokale arbejdsmarked forbedres;

18. fremhæver den centrale rolle, som regioner og kommuner spiller, da de er naturlige hovedaktører i denne indsats for at forbedre arbejdsformidlingerne og i mange medlemsstater har ansvar for planlægning og anvendelse af strukturfondene. De lokale og regionale myndigheder kan i øvrigt spille en vigtig rolle i forbindelse med tilrettelæggelse og gennemførelse af faglig efteruddannelse og voksenundervisning, al den stund mange regioner — og ikke mindst mange landsbyer — mangler uddannelsescentre, der også henvender sig til voksne. De lokale og regionale myndigheders rolle er så meget desto vigtigere, som de råder over informationer om det lokale arbejdsmarked og har forbindelser til lokale virksomheder, der kan fremme praktisk erhvervsuddannelse. Personer, som ønsker at deltage i voksenundervisning eller at tage en erhvervsuddannelse, skal i øvrigt regne med et større transportbehov i flere måneder. Dette medfører ekstraudgifter, som for en arbejdsløs, der kun modtager en lille eller slet ingen arbejdsløshedsunderstøttelse, er en stor byrde;

19. anmoder derfor om, at Kommissionens forslag til henstilling tager mere hensyn til problemets regionale dimension, og opfordrer således Rådet til at tage den nøglerolle, som sidstnævnte kan spille i effektiviseringen af arbejdsformidlingerne, med i betragtning.

Bruxelles, den 10. februar 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU-ramme for indsamling af data i fiskerisektoren

(2016/C 120/08)

Ordfører:	Olgierd GEBLEWICZ, formand for Zachodniopomorskie-provinsen (PL/EPP)
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (omarbejdning)
	COM(2015) 294 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 10

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
(10) Definitionen på »slutbrugere« bør bringes i overensstemmelse med definitionen på »slutbruger af videnskabelige data«, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013, og således også omfatte videnskabelige organer, der har interesse i de miljømæssige aspekter af fiskeriforvaltning.	(10) Definitionen på »slutbrugere« bør bringes i overensstemmelse med definitionen på »slutbruger af videnskabelige data«, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013 og med STECF's anbefalinger , og således også omfatte videnskabelige organer, der har interesse i de miljømæssige aspekter af fiskeriforvaltning.

Begrundelse

Definitionen på »slutbruger« er for bred, navnlig når slutbrugeren kan definere databehov. Derfor bør slutbrugere opdeles i dem, der kan definere databehov, og dem, der kun kan få adgang til data.

I sin gennemgang af det flerårige program for dataindsamling (ref. STECF's rapport vedrørende gennemgangen af det flerårige program for dataindsamling (STECF-13-06), del 1, side 6, og STECF's rapport vedrørende revisionen af dataindsamlingsrammen (STECF-14-07), del 4, side 43-45 og side 106, foreslår STECF følgende tre typer slutbrugere:

- Type 1: Primære slutbrugere, som dataindsamlingsrammen blev udformet til, herunder Kommissionen, organer såsom ICES og STECF, der er udpeget af Kommissionen til at give periodisk vejledning, som direkte understøtter den fælles fiskeripolitik beslutningsprocedure, og andre fiskeriforvaltende organer såsom RFFO'er og GFCM, der anvender data, der er fremsendt under rammen for dataindsamling, til at gennemføre deres fiskeriforvaltningspolitikker.
- Type 2: Andre organer såsom rådgivende råd eller underleverandører, som Kommissionen kan anmode om rådgivning eller analyser baseret på data, der er fremsendt under rammen for dataindsamling.
- Type 3: Alle andre organer såsom NGO'er, fiskeriorganisationer og universiteter, der har interesse i at anvende data, der er fremsendt under rammen for dataindsamling, til egne formål.

Alle tre typer slutbrugere kan få adgang til data, men kun type 1 og 2 kan bidrage til procedurerne for databehov.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 14

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
(14) Data, der er nødvendige for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, og som ikke direkte er omfattet af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1380/2013, som f.eks. de data, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1100/2007 og forordning (EF) nr. 2347/2002, bør også være omfattet af nærværende forordning.	(14) Data, der er nødvendige for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, og som ikke direkte er omfattet af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1380/2013, som f.eks. de data, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1100/2007, forordning (EF) nr. 812/2004 og forordning (EF) nr. 2347/2002, bør også være omfattet af nærværende forordning.

Begrundelse

Med henblik på at sikre overensstemmelse med artikel 77, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 508/2014.

Anbefalet ændring 3

Artikel 4

Fastlæggelse af flerårige EU-programmer

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>Artikel 4</p> <p>Fastlæggelse af flerårige EU-programmer</p> <p>1. Kommissionen tillægges beføjelser til i henhold til artikel 23 at vedtage delegerede retsakter med henblik på fastlæggelse af flerårige EU-programmer for indsamling og forvaltning af biologiske, tekniske, miljømæssige, sociale og økonomiske data vedrørende fiskerisektoren.</p> <p>2. De flerårige EU-programmer fastlægges efter høring af de regionale koordinationsgrupper, der er omhandlet i artikel 8, Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og eventuelle andre relevante videnskabelige rådgivende organer.</p> <p>3. Ved fastlæggelse af et flerårigt EU-program skal Kommissionen tage hensyn til:</p> <p>a) behovet for information med henblik på forvaltningen af den fælles fiskeripolitik</p> <p>b) behovet for og relevansen af data for beslutninger om fiskeriforvaltning og beskyttelsen af økosystemet, herunder sårbare arter og habitater</p>	<p>Artikel 4</p> <p>Fastlæggelse af flerårige EU-programmer</p> <p>1. Kommissionen tillægges beføjelser til i henhold til artikel 23 at vedtage delegerede retsakter med henblik på fastlæggelse af flerårige EU-programmer for indsamling og forvaltning af biologiske, tekniske, miljømæssige, sociale og økonomiske data vedrørende fiskerisektoren.</p> <p>2. De flerårige EU-programmer fastlægges efter høring af de regionale koordinationsgrupper, der er omhandlet i artikel 8, Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og eventuelle andre relevante videnskabelige rådgivende organer.</p> <p>3. Ved fastlæggelse af et flerårigt EU-program skal Kommissionen tage hensyn til:</p> <p>a) behovet for og tilgængeligheden af information med henblik på forvaltningen af den fælles fiskeripolitik</p> <p>b) behovet for og relevansen af data for beslutninger om fiskeriforvaltning og beskyttelsen af økosystemet, herunder sårbare arter og habitater</p>

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
c) behovet for at tilvejebringe data til støtte for konsekvensanalyser af politiske tiltag	c) behovet for at tilvejebringe data til støtte for konsekvensanalyser af politiske tiltag
d) omkostninger og fordele	d) omkostninger og fordele
e) eksisterende tidsserier	e) eksisterende tidsserier
f) nødvendigheden af at undgå indsamling af de samme data flere gange	f) nødvendigheden af at undgå indsamling af de samme data flere gange
g) regionale forhold	g) regionale forhold
h) Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser.	h) Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser.

Begrundelse

For at begrænse ekstraudgifterne i forbindelse med indsamling af data, og eftersom alle data vedrørende art og type allerede er genstand for behandling, må dataindsamlingen ikke skabe nye forpligtelser, uden at det er aftalt med samtlige aktører.

Anbefalet ændring 4

Artikel 6

Nationale arbejdsplaner

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
1. Uden at dette berører deres nuværende dataindsamlingsforpligtelser i henhold til EU-lovgivningen, indsamler medlemsstaterne data inden for rammerne af et operationelt program som omhandlet i artikel 18 i forordning (EU) nr. 508/2014 og en arbejdsplan, der opfylder kravene i det flerårige EU-program, og som de har udarbejdet i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 508/2014.	1. Uden at dette berører deres nuværende dataindsamlingsforpligtelser i henhold til EU-lovgivningen, indsamler medlemsstaterne data inden for rammerne af et operationelt program som omhandlet i artikel 18 i forordning (EU) nr. 508/2014 og en arbejdsplan, der opfylder kravene i det flerårige EU-program, og som de har udarbejdet i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 508/2014.
2. Medlemsstaternes arbejdsplaner skal indeholde en detaljeret beskrivelse af følgende:	2. Medlemsstaternes arbejdsplaner skal indeholde en detaljeret beskrivelse af følgende:
a) den hyppighed, hvormed der indsamles data	a) den hyppighed, hvormed der indsamles data
b) datakilden samt de procedurer og metoder, der er anvendt til indsamling og behandling af dataene med henblik på opstilling af datasæt, som stilles til rådighed for slutbrugerne	b) datakilden samt de procedurer og metoder, der er anvendt til indsamling og behandling af dataene med henblik på opstilling af datasæt, som stilles til rådighed for slutbrugerne
c) reglerne for kvalitetssikring og -kontrol, som skal sikre data af en ordentlig kvalitet som krævet i artikel 13	c) reglerne for kvalitetssikring og -kontrol, som skal sikre data af en ordentlig kvalitet som krævet i artikel 13
d) hvordan og hvornår der er behov for dataene	d) hvordan og hvornår der ifølge de primære slutbrugere er behov for dataene

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>e) de internationale og regionale samarbejdsordninger, herunder bi- og multilaterale aftaler, der er indgået for at opfylde målene i denne forordning, og</p> <p>f) hvordan der er taget hensyn til Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser.</p> <p>3. Ved udarbejdelsen af sin arbejdsplan skal hver enkelt medlemsstat koordinere sine bestræbelser med de andre medlemsstater, navnlig inden for samme havområde, for at sikre fyldestgørende og effektiv dækning og undgå en overlappning af dataindsamlingsaktiviteterne.</p> <p>4. Hver medlemsstat skal sikre sig, at dens arbejdsplan opfylder kravene i de gældende fælles henstillinger, der er udarbejdet af de regionale koordinationsgrupper, hvis disse fælles henstillinger er godkendt af Kommissionen i form af en regional arbejdsplan som omhandlet i artikel 8.</p>	<p>e) de internationale og regionale samarbejdsordninger, herunder bi- og multilaterale aftaler, der er indgået for at opfylde målene i denne forordning, og</p> <p>f) hvordan der er taget hensyn til Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser.</p> <p>3. Ved udarbejdelsen af sin arbejdsplan skal hver enkelt medlemsstat koordinere sine bestræbelser og samarbejde med de andre medlemsstater, navnlig inden for samme havområde, for at sikre fyldestgørende og effektiv dækning og undgå en overlappning af dataindsamlingsaktiviteterne.</p> <p>4. Hver medlemsstat skal sikre sig, at dens arbejdsplan opfylder kravene i de gældende fælles henstillinger, der er udarbejdet af de regionale koordinationsgrupper, hvis disse fælles henstillinger er godkendt af Kommissionen i form af en regional arbejdsplan som omhandlet i artikel 8.</p>

Begrundelse

I denne forordning foreslås det, at de primære slutbrugere af data bør være involveret i at definere databehovene, og at de derfor bør være i stand til at igangsætte dataindsamlinger, når det er nødvendigt. Følgelig bør de primære slutbrugere have mulighed for at definere databehov og igangsætte dataindsamlinger til enhver tid. På det tidspunkt, hvor medlemsstaterne burde udarbejde arbejdsplaner og fastsætte databehov og datoer for dataindsamlinger, er fristerne for færdiggørelse af dataene til brug for de primære slutbrugere muligvis ukendte.

Det er vigtigt, at medlemsstater i samme region ikke blot koordinerer med hinanden, men også aktivt **samarbejder**, jf. betragtning 46 i grundforordningen (»Medlemsstaterne bør samarbejde med hinanden og med Kommissionen for at koordinere dataindsamlingen«). Dette bør endvidere være i overensstemmelse med titlen på og indholdet af artikel 8 i det forslag til forordning, der er under behandling.

Anbefalet ændring 5

Artikel 7

Nationale kontaktorganer

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>1. Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktorgan og meddeler Kommissionen oplysningerne herom. Det nationale kontaktorgan skal formidle oplysninger mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat om udarbejdelsen og gennemførelsen af arbejdsplanerne.</p> <p>2. Derudover varetager det nationale kontaktorgan følgende opgaver:</p>	<p>1. Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktorgan og meddeler Kommissionen oplysningerne herom. Det nationale kontaktorgan skal formidle oplysninger mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat om udarbejdelsen og gennemførelsen af arbejdsplanerne og skal modtage kopi af al information, der vedrører det flerårige program for dataindsamling, herunder om dataindsendelse, rapportering og relevante møder.</p> <p>2. Derudover varetager det nationale kontaktorgan følgende opgaver:</p>

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>a) det koordinerer udarbejdelsen af den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 10</p> <p>b) det sørger for formidling af oplysninger inden for medlemsstaten, og</p> <p>c) det sørger for relevante eksperters deltagelse i møder tilrettelagt af Kommissionen og for deltagelse i den relevante regionale koordinationsgruppe, der er omhandlet i artikel 8.</p> <p>3. Hvis der i en medlemsstat er flere organer, der deltager i gennemførelsen af arbejdsplanen, er det nationale kontaktorgan ansvarligt for at koordinere arbejdet.</p>	<p>a) det koordinerer udarbejdelsen af den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 10</p> <p>b) det sørger for formidling af oplysninger inden for medlemsstaten, og</p> <p>c) det sørger for relevante eksperters deltagelse i møder tilrettelagt af Kommissionen og for deltagelse i den relevante regionale koordinationsgruppe, der er omhandlet i artikel 8.</p> <p>d) det hører og informerer om nødvendigt de lokale og regionale myndigheder i kystområder, der har juridiske eller økonomiske beføjelser på fiskeriområdet, og de lokale og regionale myndigheder i områder, hvor fiskeriet spille en afgørende rolle.</p> <p>3. Hvis der i en medlemsstat er flere organer, der deltager i gennemførelsen af arbejdsplanen, er det nationale kontaktorgan ansvarligt for at koordinere arbejdet.</p>

Begrundelse

Da de lokale og regionale myndigheder har stor viden om fiskerisektoren og kan have juridiske eller økonomiske beføjelser på fiskeriområdet, har de behov for oplysninger om, hvordan sektoren klarer sig. De spiller også en meget vigtig rolle i gennemførelsen af forordning (EU) nr. 508/2014, der er instrumentet til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik.

Anbefalet ændring 6

Artikel 8

Koordinering og samarbejde

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 1380/2013 koordinere deres aktiviteter med de øvrige medlemsstater og bestræbe sig på at koordinere deres aktiviteter med tredjelande, der i samme havområde har farvande, som hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion. I dette øjemed nedsætter de relevante medlemsstater i hvert havområde en regional koordinationsgruppe.</p> <p>2. De regionale koordinationsgrupper består af eksperter fra medlemsstaterne, Kommissionen og de relevante data-slutbrugere.</p>	<p>1. Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 1380/2013 koordinere deres aktiviteter med de øvrige medlemsstater og bestræbe sig på at koordinere deres aktiviteter med tredjelande, der i samme havområde har farvande, som i henhold til ICES eller FAO hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion. I dette øjemed nedsætter de relevante medlemsstater i hvert havområde en regional koordinationsgruppe.</p> <p>2. De regionale koordinationsgrupper består af eksperter fra medlemsstaterne, Kommissionen, de relevante data-slutbrugere og repræsentanter for de lokale eller regionale myndigheder i kystregioner, som har juridisk eller økonomisk kompetence på fiskeriområdet, og i regioner, hvor fiskeriet spiller en afgørende rolle.</p>

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. De regionale koordinationsgrupper udarbejder og vedtager en forretningsorden med henblik på udøvelsen af deres aktiviteter.</p> <p>4. De regionale koordinationsgrupper koordinerer deres arbejde med hinanden og med Kommissionen i tilfælde af spørgsmål, der vedrører flere områder.</p> <p>5. De regionale koordinationsgrupper kan udarbejde fælles henstillinger i form af et udkast til en regional arbejdsplan indeholdende de procedurer, metoder, kvalitetssikrings og -kontrolbestemmelser, der skal gælde for indsamling og behandling af de data, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a) og b), og artikel 5, stk. 4, samt regionalt koordinerede stikprøvestrategier. I denne forbindelse tager de regionale koordinationsgrupper hensyn til en eventuel udtalelse fra STECF. En sådan henstilling forelægges for Kommissionen, som kontrollerer, at udkastet til fælles henstilling er i overensstemmelse med denne forordning og det flerårige EU-program, og som, hvis dette er tilfældet, godkender den regionale arbejdsplan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.</p> <p>6. En regional arbejdsplan, der er godkendt af Kommissionen, erstatter de relevante dele af den arbejdsplan, som hver enkelt af de berørte medlemsstater har udarbejdet. Medlemsstaterne ajourfører deres arbejdsplaner i overensstemmelse hermed.</p> <p>7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte regler om procedurer, format og tidsplaner for fremsendelse og godkendelse af de regionale arbejdsplaner, der er omhandlet i stk. 5.</p> <p>Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24, stk. 2.</p>	<p>3. De regionale koordinationsgrupper udarbejder og vedtager en forretningsorden med henblik på udøvelsen af deres aktiviteter.</p> <p>4. De regionale koordinationsgrupper koordinerer deres arbejde med hinanden og med Kommissionen i tilfælde af spørgsmål, der vedrører flere områder i henhold til ICES eller FAO, herunder EU-farvande, der geografisk ligger i CECAF-områder.</p> <p>5. De regionale koordinationsgrupper kan udarbejde fælles henstillinger i form af et udkast til en regional arbejdsplan indeholdende de procedurer, metoder, kvalitetssikrings og -kontrolbestemmelser, der skal gælde for indsamling og behandling af de data, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a) og b), og artikel 5, stk. 4, samt regionalt koordinerede stikprøvestrategier. I denne forbindelse tager de regionale koordinationsgrupper hensyn til en eventuel udtalelse fra STECF. En sådan henstilling forelægges for Kommissionen, som kontrollerer, at udkastet til fælles henstilling er i overensstemmelse med denne forordning og det flerårige EU-program, og som, hvis dette er tilfældet, godkender den regionale arbejdsplan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.</p> <p>6. En regional arbejdsplan, der er godkendt af Kommissionen, erstatter de relevante dele af den arbejdsplan, som hver enkelt af de berørte medlemsstater har udarbejdet. Medlemsstaterne ajourfører deres arbejdsplaner i overensstemmelse hermed.</p> <p>7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte regler om procedurer, format og tidsplaner for fremsendelse og godkendelse af de regionale arbejdsplaner, der er omhandlet i stk. 5.</p> <p>Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24, stk. 2.</p>

Begrundelse

Da de lokale og regionale myndigheder har stor viden om fiskerisektoren og i kraft af deres juridiske eller økonomiske kompetencer er involveret i dens forvaltning, har de behov for oplysninger om, hvordan sektoren klarer sig. De spiller også en meget vigtig rolle i gennemførelsen af forordning (EU) nr. 508/2014, der er instrumentet til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik. Referencen til ICES udgør en præcisering af begrebet »havregion«.

ICES har kun defineret havområder i det nordatlantiske område og dækker ikke Middelhavet og Sortehavet. FAO's inddeling dækker alle have.

Anbefalet ændring 7

Artikel 16

Procedure for sikring af tilrådighedsstillelse af detaildata og aggregerede data

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne indfører passende procedurer og elektronisk teknologi med henblik på at sikre, at artikel 25 i forordning (EU) nr. 1380/2013 gennemføres på effektiv vis, og afholder sig fra at indføre unødige restriktioner, således at detaildata og aggregerede data formidles så bredt som muligt.</p> <p>2. Medlemsstaterne sørger for at træffe passende forholdsregler, hvis dataene omfatter oplysninger vedrørende identificerede eller identificerbare fysiske personer. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at definere passende forholdsregler, der skal træffes i forbindelse med sådanne oplysninger.</p> <p>3. Medlemsstaterne sørger for, at relevante detaildata og aggregerede data ajourføres og stilles til rådighed for slutbrugerne senest en måned efter modtagelsen af en anmodning om disse data. Anmoder andre interesserede parter om data, sørger medlemsstaterne for, at dataene ajourføres og stilles til rådighed senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen om disse data.</p> <p>4. Når der anmodes om detaildata med henblik på en videnskabelig publikation, kan medlemsstaterne for at beskytte dataindsamlernes erhvervsinteresser kræve, at dataene først offentliggøres tre år efter den dato, som dataene vedrører. Medlemsstaterne underretter slutbrugerne og Kommissionen om en sådan beslutning og begrundelsen herfor.</p>	<p>1. Medlemsstaterne indfører passende procedurer og elektronisk teknologi med henblik på at sikre, at artikel 25 i forordning (EU) nr. 1380/2013 gennemføres på effektiv vis, og afholder sig fra at indføre unødige restriktioner, således at detaildata og aggregerede data formidles så bredt som muligt.</p> <p>2. Medlemsstaterne sørger for at træffe passende forholdsregler, hvis dataene omfatter oplysninger vedrørende identificerede eller identificerbare fysiske personer.</p> <p>3. Medlemsstaterne sørger for, at relevante detaildata og aggregerede data ajourføres og stilles til rådighed for slutbrugerne som defineret af STECF senest en måned efter modtagelsen af en anmodning om disse data, forudsat at anmodningen fremsættes i overensstemmelse med en på forhånd fastsat årlig tidsplan. Hvis anmodningen fremsættes af primære slutbrugere uden for den årlige tidsplan eller af andre end primære slutbrugere, sørger medlemsstaterne for, at dataene ajourføres og stilles til rådighed senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen om disse data.</p> <p>4. Når der anmodes om detaildata med henblik på en videnskabelig publikation, kan medlemsstaterne for at beskytte dataindsamlernes erhvervsinteresser kræve, at dataene først offentliggøres tre år efter den dato, som dataene vedrører. Medlemsstaterne underretter slutbrugerne og Kommissionen om en sådan beslutning og begrundelsen herfor.</p>

Begrundelse

Med henblik på at skabe overensstemmelse med definitionen på slutbrugere. Spørgsmålet om beskyttelse af personoplysninger er fundamentalt. Det bør ikke kun være Kommissionen, der undersøger de trufne foranstaltninger og de opstillede garantier. STECF (Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri) giver en klar definition af slutbrugere.

Anbefalet ændring 8

Artikel 17

Kompatible datagrings- og udvekslingssystemer

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>Regionsudvalgets ændringsforslag</i>
<p>1. For at reducere omkostningerne og lette adgangen til data for slutbrugere og andre interesserede parter samarbejder medlemsstaterne, Kommissionen, de videnskabelige rådgivende organer og andre relevante slutbrugere om at udvikle kompatible datagrings- og udvekslingssystemer, idet de tager hensyn til direktiv 2007/2/EF. Systemerne skal også gøre det lettere at formidle oplysninger til andre interesserede parter. De regionale arbejdsplaner, der er omhandlet i artikel 8, stk. 6, kan danne grundlaget for en aftale om sådanne systemer.</p> <p>2. Der skal træffes forholdsregler, hvis de datagrings- og udvekslingssystemer, der er omhandlet i stk. 1, indeholder oplysninger vedrørende identificerede eller identificerbare fysiske personer. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at definere passende forholdsregler, der skal træffes i forbindelse med sådanne oplysninger.</p> <p>3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om procedurer, formater, koder og tidsplaner, som skal anvendes for at sikre, at datagrings- og udvekslingssystemer er kompatible. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24, stk. 2.</p>	<p>1. For at reducere omkostningerne og lette adgangen til data for slutbrugere samarbejder medlemsstaterne, Kommissionen, de videnskabelige rådgivende organer og andre relevante slutbrugere om at udvikle kompatible datagrings- og udvekslingssystemer, idet de tager hensyn til direktiv 2007/2/EF. Systemerne skal også gøre det lettere at formidle oplysninger til andre end primære slutbrugere som defineret af STECF. De regionale arbejdsplaner, der er omhandlet i artikel 8, stk. 6, kan danne grundlaget for en aftale om sådanne systemer.</p> <p>2. Der skal træffes forholdsregler, hvis de datagrings- og udvekslingssystemer, der er omhandlet i stk. 1, indeholder oplysninger vedrørende identificerede eller identificerbare fysiske personer.</p> <p>3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om procedurer, formater, koder og tidsplaner, som skal anvendes for at sikre, at datagrings- og udvekslingssystemer er kompatible. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24, stk. 2.</p>

Begrundelse

Med henblik på at skabe overensstemmelse med definitionen på slutbrugere.

Spørgsmålet om beskyttelse af personoplysninger er fundamentalt. Det bør ikke kun være Kommissionen, der undersøger de trufne foranstaltninger og de opstillede garantier.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og betragter denne forordning som en vigtig hjørnesten i fastlæggelsen af en regionalt baseret fælles fiskeripolitik;
2. mener, at indsamling af data er afgørende for et forbedret kendskab til fiskebestandene og for den langsigtede fiskeriforvaltning. Forbedret dataindsamling vil åbne mulighed for en mere pålidelig vurdering af det maksimale bæredygtige udbytte og for opnåelse af langsigtet bæredygtighed som foreskrevet i Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013;
3. mener, at forslaget er et værdifuldt instrument til at opnå bæredygtigt fiskeri inden 2020;
4. bemærker, at den tiltagende opmærksomhed på fiskeriets konsekvenser for økosystemet har medført et øget behov for at tage hensyn til fiskeriets påvirkning af økosystemerne, hvilket er et princip, der er formuleret som et af hovedmålene i artikel 2 i den nye fælles fiskeripolitik (forordning (EU) nr. 1380/2013);

5. bemærker, at pålidelig indsamling af data om marine arter, hvad enten de er kommercielle eller ikkekommercielle, sammen med andre relevante miljømæssige data vil føre til en mere nøjagtig vurdering af bestandenes tilstand og af de marine økosystemer og deres dynamik;
6. er bekymret over en nedsættelse af dataindsamlingens hyppighed, som kan få følger for overvågningen og etableringen af dataserier, navnlig med hensyn til data, som kan være i hastig udvikling, og en betydelig konsekvens for forvaltningstiltagene;
7. mener, at forslaget er et afgørende skridt for etableringen af en økosystembaseret tilgang under den reformerede fælles fiskeripolitik;
8. foreslår, at man som det første skridt i vurderingen af fiskeriets indvirkning på sårbare marine økosystemer bør analysere overlappningen mellem den geografiske spredning af fiskeriet og placeringen af sårbare marine levesteder. En forudsætning herfor er, at der findes kort over levestederne, og hvis der ikke findes sådanne kort, bør der foretages specifikke undersøgelser, der er finansieret som led i de direkte forvaltningsforanstaltninger. Næste skridt bør være en præcisering af, hvordan forskellige typer af fiskeriredskaber påvirker forskellige typer af levesteder;
9. bemærker det store potentiale for at øge interoperabiliteten med havstrategirammedirektivet;
10. foreslår, at brug af forskningsfartøjer som fælles platforme, for så vidt angår dataindsamlingsrammen og havstrategirammedirektivet, er den bedste metode til at minimere driftsomkostningerne. Man bør imidlertid overveje at sikre tilstrækkelig adgang til menneskelige ressourcer og udstyr i medlemsstaterne med henblik på at muliggøre nye aktiviteter;
11. er enig i målsætningen om en bedre overensstemmelse mellem de disponible data og de forvaltningsmæssige behov, men advarer imidlertid om de konsekvenser, der kan være forbundet med den cost-benefit- eller en omkostningsnytteanalyse, som Kommissionen foreslår. For visse data kan undersøgelse til havs ikke erstattes af andre, mindre omkostningsfulde metoder;
12. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre en vurdering af deres eksisterende dataindsamlingssystemer med henblik på at sikre interoperabilitet. I denne forbindelse bør der foretages en vurdering af overholdelsen samt en gennemgang af datatransmissionsprotokoller og dataindsamling, -behandling, -indsendelse og -kvalitetsvurdering. Effektiv regional dataindsamling og oprettelse af regionale databaser bør resultere i en bedre integrering af de indsamlede data i forvaltningsplanerne;
13. opfordrer alle interesserede parter til så vidt muligt at arbejde hen imod at sikre åben adgang til de indsamlede data i et format, der kan anvendes af de relevante brugere, herunder lokale og regionale myndigheder. Det er afgørende, at der stilles flere informationer til rådighed for de enkelte regioner, og at der tages bedre højde for deres behov;
14. bemærker, at videnskabelige fiskeridata allerede er bredt tilgængelige, men sjældent i et format, der let kan anvendes af lokale og regionale myndigheder, da der mangler en hensigtsmæssig grænseflade og knowhow på lokalt plan;
15. understreger betydningen af dataindsamling for den kvalitative og kvantitative analyse af den blå økonomi i betragtning af det behov, der er for at indsamle data, med henblik på at udfylde eksisterende videnshuller;
16. understreger betydningen af socioøkonomiske data for fiskeriet og akvakultursektoren og antager, at en harmonisering af disse data på mellemlang sigt kan bidrage til en større harmonisering og styrkelse af de samfundsmæssige aspekter af disse sektorer;
17. bemærker imidlertid, at midler fra EHFF udelukkende bør anvendes til dataindsamling i henhold til forordningen om den fælles fiskeripolitik og EHFF-forordningen;
18. opfordrer til, at dataindsamling og videnskabelig rådgivning, der opfylder den fælles fiskeripolitiks behov, tildeles midler, der afspejler den fælles fiskeripolitiks ambitiøse mål. Hvis data indsamles til andre formål end den fælles fiskeripolitik, bør disse data finansieres på anden måde end via EHFF;

19. understreger den betydning, som indsamling af socioøkonomiske data har for fiskeforarbejdningsindustrien. Forarbejdede fisks oprindelsessted er en vigtig parameter til forståelse af værdikæden i små fiskerisamfund, og adgangen til disse oplysninger kan være til stor fordel for den politiske tilgang til lokalt ikkeindustrielt fiskeri og kystfiskeri på nationalt og europæisk plan. Indsamling og grundig analyse af socioøkonomiske data såsom arbejdstagernes kønsfordeling og beskæftigelsestyper kan åbne nye muligheder for jobskabelse og økonomisk vækst i kystområderne. Det anslås, at der for hver 1 euro, som investeres i dataindsamling, kontrol og håndhævelse i fiskerisektoren, er et potentielt afkast på 10:1;

20. gentager, at indsamling og udveksling af oplysninger om havene ikke må skabe ulemper eller yderligere administrative byrder for lokale og regionale myndigheder og de erhvervsdrivende ⁽¹⁾;

21. glæder sig over, at Kommissionen har medtaget socioøkonomiske data fra akvakulturer i sit forslag. Udvalget mener, at den blå økonomi i høj grad vil kunne bidrage til den europæiske dagsorden for vækst og beskæftigelse, især fordi den skaber værdifulde job i strukturelt svage regioner. En bedre dataindsamling vil også have positiv indvirkning på innovation og konkurrence og medvirke til at mindske uvisheden omkring havområder ⁽²⁾;

22. bifalder, at proportionalitetsprincippet, som fastlagt i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, overholdes i forslaget;

23. glæder sig over Kommissionens betydelige indsats for at anvende principperne om bedre lovgivning og forenkling på forslaget;

24. foreslår, at lovgiveren fastlægger en klassificering af de vigtigste typer slutbrugere med henblik på at skabe overensstemmelse med STECF's henstillinger:

Type 1: Primære slutbrugere, som dataindsamlingsrammen blev udformet til, herunder Kommissionen, organer såsom ICES og STECF, der er udpeget af Kommissionen til at give periodisk vejledning, som direkte understøtter den fælles fiskeripolitik beslutningsprocedure, og andre fiskeriforvaltende organer såsom RFFO'er og GFCM, der anvender data, der er fremsendt under rammen for dataindsamling, til at gennemføre deres fiskeriforvaltningspolitikker.

Type 2: Andre organer såsom rådgivende råd eller underleverandører, som Kommissionen kan anmode om rådgivning eller analyser baseret på data, der er fremsendt under rammen for dataindsamling.

Type 3: Alle andre organer såsom lokale og regionale myndigheder, for hvem fiskeriet spiller en vigtig rolle, NGO'er, fiskeriorganisationer og universiteter, der har interesse i at anvende data, der er fremsendt under rammen for dataindsamling, til egne formål.

25. opfordrer til, at indsamlingen af data inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik ikke kun omfatter en undersøgelse af fiskebestandene med henblik på opnåelse af et bæredygtigt fiskeri og en bæredygtig akvakultur, men også indsamling af pålidelige data for håndtering af fiskespisende rovdyr (f.eks. oddere, skarve, fiskehejrer) samt andre strengt beskyttede dyrearter (f.eks. bævere).

Bruxelles, den 10. februar 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ NAT-V/044.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA